

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 105

26. årgang

23. april 1983

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter 1
-

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

83/181/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 28. marts 1983 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder 38

83/182/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler 59

83/183/EØF:

- ★ Rådets direktiv af 28. marts 1983 om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat 64

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 918/83

af 28. marts 1983

om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 28, 43 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Medmindre der foreligger særlige undtagelser i overensstemmelse med traktaten, skal alle varer, der indføres til Fællesskabet, pålægges told efter den fælles toldtarif; efter samme retningslinjer pålægges landbrugsimportafgifter samt alle andre afgifter ved indførsel, der er fastsat under den fælles landbrugspolitik eller under de særordninger, der gælder for visse varer, der fremkommer ved forarbejdning af landbrugsprodukter;

en sådan beskatning er unødvendig under visse klart afgrænsede forhold, hvor der på grund af de særlige omstændigheder, hvorunder varerne indføres, ikke er behov for at anvende de sædvanlige foranstaltninger til beskyttelse af økonomien;

det bør, således som det er sædvanligt i de fleste lovgivninger på toldområdet, fastsættes, at indførsel i sådanne tilfælde kan foretages under en fritagelsesordning, således at varerne ikke pålægges den importafgift, som de normalt skulle pålægges;

sådanne fritagelsesordninger kommer desuden i stand gennem multilaterale internationale overenskomster, som medlemsstaterne eller visse medlemsstater er kontraherende part i; hvis Fællesskabet skal anvende disse overenskomster, må der i forbindelse hermed indføres fællesskabsbestemmelser om toldfritagelser for, som toldunionen forudsætter, at undgå uoverensstemmelse med hensyn til formålet med, omfanget af og betingelserne for anvendelse af de fritagelser, der er fastsat ved disse overenskomster, og for at alle berørte kan få de samme fordele i hele Fællesskabet;

visse fritagelser, der for øjeblikket gælder i medlemsstaterne, er kommet i stand gennem overenskomster med tredjelande eller med internationale organisationer; disse overenskomster vedrører på grund af deres indhold udelukkende den underskrivende medlemsstat; det forekommer ikke hensigtsmæssigt på fællesskabsplan at fastsætte betingelserne for indrømmelse af sådanne fritagelser, men tilstrækkeligt at tillade de pågældende medlemsstater at indrømme disse, eventuelt ved en passende fremgangsmåde, der er fastsat med henblik herpå;

gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik bevirker, at nogle varer under visse omstændigheder pålægges eksportafgifter; de tilfælde, hvor der kan indrømmes fritagelse for sådanne eksportafgifter, bør også fastsættes på fællesskabsplan;

Rådet har allerede udstedt flere forordninger om toldfritagelser; med henblik på at have én fællesskabsordning vedrørende toldfritagelser til rådighed bør bestemmelserne i ovennævnte forordninger optages i denne forordning, hvorefter førstnævnte forordninger bør ophæves

⁽¹⁾ EFT nr. C 4 af 7. 1. 1980, s. 59.

⁽²⁾ EFT nr. C 72 af 24. 3. 1980, s. 20.

formelt de bestemmelser i fællesskabsakter, der hjemler fritagelsesforanstaltninger, som ikke berøres af denne forordning, bør angives for at opnå større juridisk klarhed;

bestemmelserne i denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne gør brug af sådanne forbud eller restriktioner vedrørende indførsel eller udførsel, som er begrundet i hensynet til den offentlige sædelighed, den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter, beskyttelse af nationale skatte af kunstnerisk, historisk eller arkæologisk værdi, eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret;

da der er tale om fritagelser, der indrømmes i ECU, må der fastlægges regler for omregning af disse beløb til de nationale valutaer;

det er vigtigt at sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne i denne forordning og i denne forbindelse at udforme en fællesskabsprocedure, som gør det muligt at få vedtaget gennemførelsesbestemmelser til rette tid; der bør til dette formål nedsættes et udvalg, der kan foranstalte et snævert og effektivt samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen på dette område, og som skal erstatte Toldfritagelsesudvalget, der blev nedsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1798/75 af 10. juli 1975 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif ved indførsel af uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt materiale ⁽¹⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Ved denne forordning fastlægges de tilfælde, hvor der på grund af særlige omstændigheder indrømmes fritagelse for import- og eksportafgifter, når varer enten bringes i fri omsætning eller udføres fra Fællesskabet.

2. I denne forordning forstås ved

- a) »importafgifter«, told og afgifter med tilsvarende virkning samt landbrugsafgifter og andre afgifter ved indførsel, som er fastsat under den fælles landbrugspolitik eller under de særordninger, der gælder for visse varer, som fremkommer ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
- b) »eksportafgifter landbrugsafgifter og andre afgifter ved udførsel, som er fastsat under den fælles landbrugspolitik eller under de særordninger, der gælder for visse varer, som fremkommer ved forarbejdning af landbrugsprodukter;
- c) »personlige ejendele«, genstande, der er beregnet til de pågældendes personlige brug eller til brug i deres husholdning.

»Personlige ejendele« omfatter specielt

- løsøre og bohaver;
- cykler og motorcykler, motorkøretøjer til privat brug samt påhængsvogne hertil, campingvogne, lystfartøjer og privatfly.

»Personlige ejendele« omfatter endvidere husholdningsvarer svarende til en families normale forbrug, selskabsdyr og ridedyr, samt transportabelt værktøj, udstyr eller instrumenter, der er nødvendige for udøvelsen af den pågældendes erhverv. Disse genstande må ikke ved deres beskaffenhed eller mængde give anledning til formodning om, at indførslen sker i erhvervsmæssigt øjemed.

- d) »løsøre og bohaver«, personligt udstyr, hvidevarer, møbler og udstyr beregnet til de pågældendes personlige brug eller til brug i deres husholdning.
- e) »alkoholholdige produkter«, produkter (øl, vin, aperitiffer på basis af vin eller alkohol, akvavit, likør og alkoholholdige drikkevarer osv.) henhørende under pos. 22.03—22.09 i den fælles toldtarif.

3. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, betragtes Helgoland ved anvendelsen af kapitel I som et tredjeland.

⁽¹⁾ EFT nr. L 184 af 15. 7. 1975, s. 1.

KAPITEL I

FRITAGELSE FOR IMPORTAFGIFTER

AFSNIT I

PERSONLIGE EJENDELE TILHØRENDE FYSISKE PERSONER, DER FLYTTER DERES SÆDVANLIGE OPHOLDSSTED FRA ET TREDJELAND TIL FÆLLESSKABET

Artikel 2

Med forbehold af artikel 3—10, indrømmes der fritagelse for importafgifter for personlige ejendele, der indføres af fysiske personer, der flytter deres sædvanlige opholdssted til Fællesskabets toldområde.

Artikel 3

Fritagelsen er begrænset til personlige ejendele, som

- a) medmindre der kan godtgøres særlige omstændigheder, har været i den pågældendes besiddelse og, såfremt det drejer sig om genstande, som ikke kan fortæres, har været benyttet af denne på det tidligere sædvanlige opholdssted i mindst 6 måneder, inden den pågældende ophørte med at have sit sædvanlige opholdssted i dette tredjeland;
- b) agtes benyttet til samme formål på det nye sædvanlige opholdssted;

Medlemsstaterne kan desuden lade fritagelsen være betinget af, at de har været pålagt den normale told- og/eller afgiftsbelastning enten i oprindelseslandet eller i det seneste opholdsland.

Artikel 4

Der kan kun indrømmes fritagelse til personer, der har haft sædvanligt opholdssted uden for Fællesskabet i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder.

De kompetente myndigheder kan dog gøre undtagelser fra reglen i stk. 1, når den pågældende kan dokumentere, at det virkelig var hans hensigt at opholde sig uden for Fællesskabet i mindst 12 måneder.

Artikel 5

Fritagelsen omfatter ikke

- a) alkoholholdige produkter;

b) tobak og tobaksvarer;

c) erhvervskøretøjer;

d) materiel til erhvervsmæssig brug, bortset fra transportabelt værktøj, udstyr eller instrumenter.

Artikel 6

Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, indrømmes der kun fritagelse for personlige ejendele, der er angivet til fri omsætning inden 12 måneder fra den dato, hvor den pågældende faktisk etablerer sit sædvanlige opholdssted inden for Fællesskabets toldområde.

Personlige ejendele kan overgå til fri omsætning ad flere gange inden for den frist, der er angivet i første afsnit.

Artikel 7

1. I de første tolv måneder efter registrering af angivelsen til fri omsætning kan personlige ejendele, der er indført under fritagelse for importafgift, hverken udlånes, pantsættes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, uden at de kompetente myndigheder først er blevet underrettet herom.

2. Udlån, pantsætning, udlejning eller overdragelse, der foretages inden udløbet af den i stk. 1 anførte tidsfrist, medfører erlæggelse af importafgift på de pågældende varer efter de satser, der var gældende på tidspunktet for udlånet, pantsætningen, udlejningen eller overdragelsen, og på grundlag af varens art og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på dette tidspunkt.

Artikel 8

1. Uanset artikel 6, stk. 1, kan der indrømmes fritagelse for personlige ejendele, der er angivet til fri omsætning, inden den pågældende etablerer sit sædvanlige opholdssted i Fællesskabets toldområde, under forudsætning af at vedkommende forpligter sig til inden 6 måneder faktisk at etablere sit sædvanlige opholdssted der. I forbindelse med denne forpligtelse skal der stilles en sikkerhed, hvis art og størrelse fastlægges af de kompetente myndigheder.

2. Ved anvendelse af stk. 1 beregnes den i artikel 3, litra a), fastsatte frist fra den dag, hvor de personlige ejendele bringes ind på Fællesskabets toldområde.

Artikel 9

1. Forlader den pågældende på grund af erhvervs-mæssige forpligtelser det tredjeland, hvor han havde sædvanligt opholdssted, uden samtidig at etablere sit sædvanlige opholdssted inden for Fællesskabets toldområde, men med det forsæt senere at gøre dette, kan de kompetente myndigheder indrømme fritagelse for importafgifter ved indførsel af personlige ejendele, som den pågældende i dette øjemed flytter til nævnte område.

2. Fritagelse for importafgifter for de i stk. 1 anførte personlige ejendele indrømmes på de betingelser, der er fastsat i artikel 2—7, idet

- a) de frister, der er fastsat i artikel 3, litra a), og i artikel 6, stk. 1, beregnes fra den dato, hvor de personlige ejendele bringes ind på Fællesskabets toldområde;
- b) den frist, der omhandles i artikel 7, stk. 1, beregnes fra den dato, hvor den pågældende faktisk etablerer sit sædvanlige opholdssted på Fællesskabets toldområde.

3. For at opnå ovennævnte fritagelse skal den pågældende desuden forpligte sig til faktisk at etablere sit sædvanlige opholdssted på Fællesskabets toldområde inden for en periode, der fastlægges af de kompetente myndigheder alt efter den foreliggende situation. I forbindelse med denne forpligtelse kan de kompetente myndigheder kræve, at der stilles en sikkerhed, hvis art og størrelse de fastlægger.

Artikel 10

De kompetente myndigheder kan gøre undtagelser fra artikel 3, litra a) og b), artikel 5, litra c) og d), og artikel 7, når en person flytter sit sædvanlige opholdssted fra et tredjeland til Fællesskabets toldområde som følge af ekstraordinære politiske omstændigheder.

AFSNIT II

VARER, SOM INDFØRES I FORBINDELSE MED INDGÅELSE AF ÆGTESKAB

Artikel 11

1. Med forbehold af artikel 12—15, indrømmes der fritagelse for importafgifter for personligt udstyr og

løsøre og bohaver, også nyt, som tilhører en person, der flytter sit sædvanlige opholdssted fra et tredjeland til Fællesskabets toldområde som følge af indgåelse af ægteskab.

2. Under samme forbehold indrømmes der ligeledes fritagelse for importafgifter for gaver, der sædvanligvis gives ved et bryllup, og som af personer, der har deres sædvanlige opholdssted i et tredjeland, foræres en person, der opfylder betingelserne i stk. 1. For at kunne opnå fritagelse må den enkelte gaves værdi dog ikke overstige 1 000 ECU.

Artikel 12

Fritagelse efter artikel 11 indrømmes kun personer, der

- a) har haft sædvanligt opholdssted uden for Fællesskabets toldområde i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder. Denne bestemmelse kan dog fraviges, såfremt den pågældende virkelig havde til hensigt at opholde sig uden for Fællesskabets toldområde i mindst 12 måneder;
- b) dokumenterer, at de har indgået ægteskab.

Artikel 13

Fritagelsen omfatter ikke alkoholholdige produkter, tobak og tobaksvarer.

Artikel 14

1. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, indrømmes der kun fritagelse for varer, der er angivet til fri omsætning:

- tidligst 2 måneder inden den fastsatte bryllupsdag. I dette tilfælde er fritagelsen betinget af, at der stilles en passende sikkerhed, hvis art og størrelse fastlægges af de kompetente myndigheder, og
- senest 4 måneder efter bryllupsdagen.

2. De i artikel 11 omhandlede varer kan overgå til fri omsætning ad flere gange inden for den frist, der er angivet i stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 15

1. I de første 12 måneder efter registrering af angivelsen til fri omsætning kan varer, der er fritaget for importafgift efter artikel 11, hverken udlånes, pantsættes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, uden at de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. Udlån, pantsætning, udlejning eller overdragelse, der foretages inden udløbet af den i stk. 1 anførte tidsfrist, medfører erlæggelse af importafgift på de pågældende varer efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, pantsætningen, udlejningen eller overdragelsen, og på grundlag af varens art og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

f) husdyrbesætninger og beholdninger af landbrugsprodukter, som overstiger en families normale behov.

Artikel 18

1. Der indrømmes kun afgiftsfritagelse for så vidt angår personlige ejendele, der er angivet til fri omsætning senest 2 år efter overtagelsen af disse (endelig opgørelse af arven).

De kompetente myndigheder kan dog under særlige omstændigheder indrømme forlængelse af denne frist.

2. Personlige ejendele kan indføres ad flere gange inden for den frist, der er anført i stk. 1.

AFSNIT III

PERSONLIGE EJENDELE ERHVERVET VED ARV

Artikel 16

1. Med forbehold af artikel 17—19, indrømmes der fritagelse for importafgifter for personlige ejendele, som en fysisk person, der har sædvanligt opholdssted på Fællesskabets toldområde, erhverver ved legal arv eller testamentsarv.

2. I stk. 1 forstås ved »personlige ejendele«: alle de i artikel 1, stk. 2 c) omhandlede ejendele, der udgør arveladerens arv.

Artikel 17

Fritagelsen omfatter ikke

- a) alkoholholdige varer;
- b) tobak og tobaksvarer;
- c) erhvervskøretøjer;
- d) materiel til erhvervsmæssig brug, bortset fra transportabelt værktøj, udstyr eller instrumenter, der var nødvendige for afdødes erhverv;
- e) lagerbeholdninger af råstoffer og færdigvarer eller halvfabrikata;

Artikel 19

Artikel 16—18 finder tilsvarende anvendelse på personlige ejendele, som en juridisk person, der driver virksomhed uden vinding for øje, og som er etableret på Fællesskabets toldområde, erhverver ved testamentsarv.

AFSNIT IV

LØSØRE OG BOHAVE BESTEMT TIL MØBLERING AF SEKUNDÆRBOLIG

Artikel 20

Med forbehold af artikel 21—24, indrømmes der fritagelse for importafgifter for løsøre og bohaver, der indføres af en fysisk person, som har sædvanligt opholdssted uden for Fællesskabet, med henblik på at møblere en sekundærbolig på Fællesskabets toldområde.

Artikel 21

Fritagelsen er begrænset til løsøre og bohaver, som

- a) — undtagen i særtilfælde, der begrundes af omstændighederne — har været i den pågældendes eje og har været benyttet af denne i mindst 6 måneder inden udførslen af det pågældende løsøre og bohaver;

- b) med hensyn til beskaffenhed og mængde svarer til normal møblering af den pågældende sekundærbolig.

Artikel 22

Der indrømmes kun fritagelse til personer, der

- a) har haft sædvanligt opholdssted uden for Fællesskabet i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder;
- b) er ejere af den nævnte sekundærbolig eller har lejet den for mindst 2 år, og
- c) forpligter sig til ikke at udleje denne sekundærbolig til andre under den pågældendes eller hans families fravær.

Fritagelse kan begrænses til en enkelt gang for den samme sekundærbolig.

Artikel 23

Indrømmelse af fritagelsen kan gøres betinget af, at der stilles sikkerhed for betaling af den skyldige told, der vil kunne blive resultatet af anvendelsen af artikel 24.

Artikel 24

1. Udlejes eller overdrages sekundærboligen til tredje mand inden 2 år fra datoen for registrering af angivelsen af løsøret og bohavet til fri omsætning, medfører dette erlæggelse af importafgift på nævnte løsøre og bohave efter de satser, der var gældende på datoen for udlejningen eller overdragelsen, samt på grundlag af varens beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af vedkommende myndigheder på samme dato.

Fritagelsen gælder dog fortsat, såfremt det pågældende løsøre og bohave anvendes til møblering af en ny sekundærbolig, såfremt bestemmelserne i artikel 22, litra b) og c), overholdes.

2. Udlånes, pantsættes, udlejes eller overdrages løsøret eller bohavet mod eller uden vederlag til tredjemand inden 2 år efter datoen for registrering af angivelsen heraf til fri omsætning, medfører dette ligeledes erlæggelse af importafgift på de i stk. 1, første afsnit, omhandlede betingelser.

Dette tidsrum kan udvides til op til 10 år for løsøre eller bohave af stor værdi.

AFSNIT V

ELEVERS OG STUDERENDES PERSONLIGE UDSTYR, SKOLEMATERIALE, LØSØRE OG BOHAVE

Artikel 25

1. Der indrømmes fritagelse for importafgifter for personligt udstyr, skolemateriale, brugt løsøre og bohave, der indgår i en normal møblering af et værelse til en studerende, såfremt dette er beregnet til personligt brug under studietiden og tilhører elever eller studerende, som bosætter sig på Fællesskabets toldområde for at studere.

2. I stk. 1 forstås ved

- a) »elev« eller »studerende«: enhver, der er indskrevet ved en læreanstalt for der at følge undervisningen på fuldtidsbasis;
- b) »personligt udstyr«: hvidevarer, linned og beklædningsgenstande, også nyt;
- c) »skolemateriale«: genstande og redskaber (herunder regnemaskiner og skrivemaskiner), der normalt anvendes af en elev eller studerende ved studierne.

Artikel 26

Fritagelse kan indrømmes mindst én gang hvert skoleår.

AFSNIT VI

FORSENDELSER AF RINGE VÆRDI

Artikel 27

Med forbehold af artikel 28 indrømmes der fritagelse for importafgifter for forsendelser, der sendes til modtageren med pakke- eller brevpost, når disse forsendelser indeholder varer, hvis samlede værdi ikke overstiger 10 ECU.

Artikel 28

Fritagelsen omfatter ikke:

- a) alkoholholdige varer;

- b) parfume og toiletvand;
- c) tobak og tobaksvarer.

AFSNIT VII

SMÅFORSENDELSER, DER IKKE HAR ERHVERVS-
MÆSSIG KARAKTER

Artikel 29

1. Med forbehold af artikel 30—31, indrømmes der fritagelse for importafgifter for varer i småforsendelser, der ikke har erhvervmæssig karakter, og som sendes af en privatperson i et tredjeland, til en anden privat person på Fællesskabets toldområde.

Fritagelsen i dette stk. anvendes ikke på småforsendelser uden erhvervmæssig karakter, der indføres fra Helgoland.

2. I stk. 1 forstås ved »småforsendelser, der ikke har erhvervmæssig karakter«, forsendelser, som

- finder sted lejlighedsvis;
- udelukkende indeholder varer, der er beregnet til modtagerens eller dennes families personlige brug, og hvis beskaffenhed eller mængde ikke kan give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervmæssigt øjemed;
- består af varer, hvis samlede værdi, herunder også værdien af de i artikel 30 omhandlede varer, ikke overstiger 35 ECU;
- sendes til modtageren uden nogen form for vederlag.

Artikel 30

For så vidt angår følgende varer, begrænses den i artikel 29, stk. 1, omhandlede fritagelse til følgende mængder pr. forsendelse:

a) Tobaksvarer:

- 50 cigaretter
eller
25 cigarillos (cigarer med en stykvægt på højst 3 g)
eller
10 cigarer
eller 50 g røgtobak

b) Alkoholholdige drikkevarer:

- destillerede drikkevarer og andre alkoholholdige drikkevarer, med et alkoholindhold på over 22 % vol.: 1 l. Medlemsstaterne kan kræve, at denne mængde skal være indeholdt i én enkelt flaske

eller

- destillerede drikkevarer og andre alkoholholdige drikkevarer, aperitiffer fremstillet på basis af vin eller alkohol, med et alkoholindhold på 22 % vol. eller derunder; mousserende vin, hedvin: 1 l

eller

- ikke-mousserende vin: 2 l

c) Parfume: 50 g

eller

toiletvand: 0,25 l

Artikel 31

For så vidt angår varer, der er anført i artikel 30, og som i mængder, der overstiger de i artikel 30 fastsatte, er indeholdt i småforsendelser, der ikke har erhvervmæssig karakter, indrømmes der ingen fritagelse.

AFSNIT VIII

INVESTERINGSGODER OG ANDET Udstyr, SOM IND-
FØRES VED OVERFLYTNING AF AKTIVITETER FRA ET
TREDJELAND TIL FÆLLESSKABET

Artikel 32

1. Med forbehold af medlemsstaternes industri- og handelspolitiske bestemmelser og af artikel 33—37, indrømmes der fritagelse for importafgifter for investeringsgoder og andet udstyr tilhørende virksomheder, som endeligt indstiller deres aktivitet i et tredjeland for at udøve en lignende aktivitet inden for Fællesskabets toldområde.

Hvis den flyttede virksomhed er en landbrugsbedrift indrømmes der ligeledes fritagelse for besætningen.

2. I stk. 1 forstås ved »virksomhed«: en selvstændig økonomisk produktionsenhed eller servicevirksomhed.

Artikel 33

Den i artikel 32 omhandlede fritagelse er begrænset til investeringsgoder og andet udstyr, som

- a) undtagen i særlige tilfælde, der begrundes af omstændighederne, reelt har været benyttet i virksomheden i mindst 12 måneder inden den dato, hvor virksomheden ophørte sin aktivitet i det pågældende tredjeland;
- b) agtes benyttet til samme formål efter overflytningen;
- c) stemmer overens med den pågældende virksomheds art og størrelse.

Artikel 34

Fritagelsen omfatter ikke virksomheder, hvis overflytning til Fællesskabets toldområde skyldes eller foretages med henblik på fusion med eller optagelse i en virksomhed, der er etableret på Fællesskabets toldområde, uden at der indledes en ny aktivitet.

Artikel 35

Fritagelsen omfatter ikke

- a) transportmidler, der ikke har karakter af produktions- eller servicemidler;
- b) levnedsmidler eller foder af enhver art;
- c) brændstoffer og lagerbeholdninger af råstoffer, færdigvarer eller halvfabrikata;
- d) husdyr, der besiddes af kreaturhandlere.

Artikel 36

Undtagen i særlige tilfælde, der begrundes af omstændighederne, indrømmes den i artikel 32 omhandlede fritagelse kun for så vidt angår investeringsgoder og andet udstyr, der er angivet til fri omsætning inden 12 måneder fra den dato, hvor virksomheden indstillede sin aktivitet i afsendelsestredjelandet.

Artikel 37

1. I de første 12 måneder efter datoen for registrering af angivelsen til fri omsætning må investeringsgoder og andet udstyr, der er fritaget for importafgift, hverken udlånes, pantsættes, udlejes eller overdrages mod eller

uden vederlag, uden at de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

Denne frist kan forlænges til højst 36 måneder for så vidt angår udlejning eller overdragelse, hvis der er risiko for misbrug.

2. Udlån, pantsætning, udlejning eller overdragelse, der foretages inden udløbet af den i stk. 1 anførte tidsfrist, medfører erlæggelse af importafgiften på det pågældende udstyr efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, pantsætningen, udlejningen eller overdragelsen, og på grundlag af varens beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme tidspunkt.

Artikel 38

Artikel 32—37 finder tilsvarende anvendelse på investeringsgoder og andet udstyr, som tilhører personer, der udøver et liberalt erhverv, samt for juridiske personer, der udøver en aktivitet uden vinding for øje, og som overflytter deres aktivitet fra et tredjeland til Fællesskabets toldområde.

AFSNIT IX

PRODUKTER, DER FREMSTILLES AF LANDBRUGERE I FÆLLESSKABET PÅ EJENDOMME I ET TREDJELAND

Artikel 39

1. Med forbehold af artikel 40 og 41, indrømmes der fritagelse for importafgifter for agerbrugs-, husdyrbrugs-, biavls-, havebrugs- og skovbrugsprodukter hidrørende fra ejendomme i et tredjeland i umiddelbar nærhed af Fællesskabets toldområde, når disse ejendomme drives af landbrugere, hvis hovedvirksomhed er beliggende i nævnte toldområde i umiddelbar nærhed af det pågældende tredjeland.

2. For at husdyrbrugsprodukter kan omfattes af stk. 1, må de stamme fra dyr med oprindelse i Fællesskabet eller dyr, som er overgået til fri omsætning i Fællesskabet.

Artikel 40

Fritagelsen er begrænset til produkter, som ikke er behandlet på anden måde, end hvad der er normalt efter høst eller fremstilling.

Artikel 41

Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår produkter, der indføres til Fællesskabets toldområde af landbrugeren eller for dennes regning.

Artikel 42

Artikel 39—41 finder tilsvarende anvendelse på produkter, der stammer fra fællesskabsfiskeres fiskeri eller fiskeopdræt i søer og vandløb, der er beliggende i grænseskellet mellem en medlemsstat og et tredjeland, og produkter, der stammer fra fællesskabsjægeres jagt på disse søer og vandløb.

AFSNIT X

FRØ, SÆDEKORN OG PRODUKTER TIL BEHANDLING AF JORDBUND OG PLANTER, SOM AF LANDBRUGERE I TREDJELANDE INDFØRES TIL BRUG PÅ EJENDOMME, DER ER BELIGGENDE I UMIDDELBAR NÆRHED AF DISSE LANDE

Artikel 43

Med forbehold af artikel 44, indrømmes der fritagelse for importafgifter for frø, sædekorn, gødning og produkter til behandling af jordbund og planter, og som er bestemt til brug på ejendomme, der er beliggende på Fællesskabets toldområde i umiddelbar nærhed af et tredjeland, og som drives af landbrugere, der har deres hovedvirksomhed i nævnte tredjeland i umiddelbar nærhed af Fællesskabets toldområde.

Artikel 44

1. Fritagelsen er begrænset til de mængder frø, sædekorn, gødning og andre produkter, der svarer til den pågældende ejendoms behov.

2. Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår frø, sædekorn, gødning og andre produkter, der af den pågældende landbruger selv eller for dennes regning indføres direkte til Fællesskabets toldområde.

3. Medlemsstaterne kan endvidere stille som betingelse for fritagelsen, at vedkommende tredjeland indrømmer landbrugere i Fællesskabet en lignende fritagelse.

AFSNIT XI

VARER, SOM INDFØRES I REJSENDES PERSONLIGE BAGAGE

Artikel 45

1. Med forbehold af artikel 46—49, indrømmes der fritagelse for importafgifter for varer, der fra et tredjeland indføres i rejsendes personlige bagage i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

2. I stk. 1 forstås ved

a) »personlig bagage«: al bagage, som rejsende kan frembyde for toldvæsenet ved indrejse i Fællesskabet, samt den bagage, rejsende senere frembyder for samme toldmyndighed, såfremt det dokumenteres, at bagagen ved afrejsen blev indskrevet som rejsegods hos det selskab, der har foretaget befordringen til Fællesskabet fra det tredjeland, den rejsende kommer fra.

Med forbehold af artikel 112, stk. 1, litra b), betragtes reservedunke med indhold af brændstof ikke som personlig bagage.

b) indførsel »i ikke-erhvervsmæssigt øjemed«: indførsel, som

— finder sted lejlighedsvis og

— udelukkende består af varer bestemt til den rejsendes personlige brug eller til brug for dennes familie, eller som er beregnet til gaver; sådanne varer må med hensyn til hverken beskaffenhed eller mængde give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

Artikel 46

1. Ved indførsel af følgende varer er fritagelse i henhold til artikel 45, stk. 1, begrænset til følgende mængder pr. rejsende:

a) Tobaksvarer:

200 cigaretter

eller 100 cigarillos (cigarer med en stykvægt på højst 3 g)

eller 50 cigarer

eller 250 g røgtobak;

For rejsende med bopæl uden for Europa forhøjes denne mængde dog til

400 cigaretter

eller 200 cigarillos (cigarer med en stykvægt på højst 3 g)

eller 100 cigarer

eller 500 g røgtobak;

b) Alkoholholdige drikkevarer:

— destillerede drikkevarer og andre alkoholholdige drikkevarer med et alkoholindhold på over 22 % vol.: 1 liter. Medlemsstaterne kan kræve, at denne mængde skal være indeholdt i én flaske,

eller

— destillerede drikkevarer og andre alkoholholdige drikkevarer samt aperitiffer på basis af vin eller alkohol, med et alkoholindhold på 22 % vol og derunder; mousserende vin og hedvin: 2 liter;

og

— ikke mousserende vin: 2 liter;

c) Parfume: 50 g

og toiletvand: 0,25 liter.

2. For rejsende under 17 år indrømmes der ikke fritagelse for de i stk. 1, litra a) og b), nævnte varer.

Artikel 47

For så vidt angår andre end de i artikel 46 omhandlede varer indrømmes fritagelse i henhold til artikel 45 for varer til en samlet værdi af 45 ECU pr. rejsende.

Medlemsstaterne kan dog nedsætte dette beløb til 23 ECU for så vidt angår rejsende under 15 år.

Artikel 48

Overstiger den samlede værdi af flere varer pr. rejsende de i artikel 47 nævnte beløb, indrømmes der fritagelse op til disse beløb for sådanne af disse varer, som, hvis de var blevet indført særskilt, kunnet komme ind under den omtalte fritagelse, dog således at opdeling af en enkelt vares værdi ikke kan finde sted.

Artikel 49

1. Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere værdi og/eller mængde for varer, der kan indføres afgiftsfrit, når sådan indførsel foretages af

— personer, der har deres bopæl i grænseområdet;

— grænsearbejdere;

— personale på transportmidler, der er indsat i trafikken mellem tredjelande og Fællesskabet.

Disse restriktioner gælder ikke for personer, der har bopæl i grænseområdet, og som kan dokumentere, at de ikke kommer tilbage fra grænseområdet i det tilgrænsende tredjeland. Restriktionerne gælder dog for grænsearbejdere og personalet på transportmidler, der er indsat i trafikken mellem tredjelande og Fællesskabet, når disse indfører varer på en rejse, der foretages i forbindelse med udøvelse af deres erhverv.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 forstås ved

— »grænseområde«: med forbehold af gældende overenskomster herom, en zone, der ikke overstiger 15 km's bredde i fugleflugtslinje, beregnet fra grænsen; kommuner, som delvis ligger i denne zone, betragtes som værende beliggende i dette grænseområde;

— »grænsearbejder«: enhver, der på de for vedkommende gældende arbejdsdage på grund af sit sædvanlige erhverv passerer grænsen.

AFSNIT XII

UDDANNELSESMÆSSIGT, VIDENSKABELIGT ELLER KULTURELT MATERIALE SAMT VIDENSKABELIGE INSTRUMENTER OG APPARATER

Artikel 50

For det i bilag I anførte uddannelsesmæssige, videnskabelige eller kulturelle materiale indrømmes der fritagelse for importafgifter, uanset dette materiales adressat og anvendelsesformål.

Artikel 51

For det i bilag II anførte uddannelsesmæssige, videnskabelige eller kulturelle materiale indrømmes der fritagelse for importafgifter, når det er beregnet

— enten til offentlige eller almennyttige institutioner og organisationer af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel art,

— eller til institutioner eller organisationer, der hører til de kategorier, som er anført ud for de enkelte materialer i kolonne 3 i nævnte bilag, for så vidt de af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er godkendt til at modtage sådanne materialer importafgiftsfrit.

Artikel 52

1. Med forbehold af artikel 53—58, indrømmes der fritagelse for importafgifter for videnskabelige instru-

menter og apparater, der ikke er omfattet af artikel 51, og som udelukkende indføres i ikke erhvervsmæssigt øjemed.

2. Fritagelse i henhold til stk. 1 indrømmes kun for så vidt angår videnskabelige instrumenter og apparater,

a) der er beregnet til:

— enten offentlige eller almennyttige institutioner, der hovedsagelig beskæftiger sig med undervisning eller videnskabelig forskning, samt tjenestegrene, der henhører under en offentlig eller almennyttig institution, og som hovedsagelig beskæftiger sig med undervisning eller videnskabelig forskning,

— eller private institutioner, der hovedsagelig beskæftiger sig med undervisning eller videnskabelig forskning, og som de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er godkendt til at modtage sådanne materialer importafgiftsfrit, og såfremt

b) instrumenter og apparater af tilsvarende videnskabelig værdi ikke samtidig fremstilles i Fællesskabet.

Artikel 53

Fritagelse indrømmes ligeledes for så vidt angår:

a) reservedele, dele og tilbehør, som er særlig tilpasset de videnskabelige instrumenter og apparater, såfremt disse reservedele, dele og dette tilbehør indføres samtidig med de pågældende instrumenter og apparater, eller, såfremt de indføres senere, kan identificeres som værende beregnet til instrumenter eller apparater,

— som allerede er indført afgiftsfrit, når disse instrumenter og apparater endnu er af videnskabelig karakter på det tidspunkt, hvor der ansøges om afgiftsfritagelse for de pågældende reservedele, dele og tilbehør, eller

— som vil kunne indføres importafgiftsfrit på det tidspunkt, hvor der ansøges om afgiftsfritagelse for de pågældende dele og tilbehør;

b) værktøj til vedligeholdelse, kontrol, justering eller reparation af videnskabelige instrumenter og apparater, såfremt

— dette værktøj indføres samtidig med de pågældende instrumenter og apparater eller, såfremt de indføres senere, kan identificeres som værende beregnet til instrumenter eller apparater,

— som allerede er indført importafgiftsfrit, når disse instrumenter og apparater endnu er af videnskabelig karakter på det tidspunkt, hvor der ansøges om afgiftsfritagelse for det pågældende værktøj, eller

— som vil kunne indføres afgiftsfrit på det tidspunkt, hvor der ansøges om afgiftsfritagelse for det pågældende værktøj,

— og forudsat at tilsvarende værktøj ikke samtidig fremstilles i Fællesskabet.

Artikel 54

I artikel 52 og 53 forstås ved

— »videnskabeligt instrument eller apparat«: instrumenter eller apparater, som i kraft af deres objektive tekniske kendetegn og de resultater, de gør det muligt at opnå, udelukkende eller hovedsageligt er egnede til brug ved videnskabeligt arbejde;

— »indført i ikke-erhvervsmæssigt øjemed«: at videnskabelige instrumenter eller apparater indføres for at anvendes til videnskabelig forskning eller undervisning uden vinding for øje;

— »tilsvarende videnskabelig værdi«: at det ved sammenligning af de vigtigste tekniske data dels for det instrument eller apparat, for hvilket der anmodes om fritagelse, og dels for det tilsvarende i Fællesskabet fremstillede instrument eller apparat fremgår, at sidstnævnte kan anvendes til samme videnskabelige formål og give tilsvarende resultater som det instrument eller apparat, for hvilket der anmodes om fritagelse;

— »samtidig fremstillet i Fællesskabet«: at leveringsfristen for et videnskabeligt instrument eller apparat — eller værktøj som omhandlet i artikel 53, litra b) — på tidspunktet for ordreafgivelsen under hensyn til handelssædvane inden for den pågældende produktionssektor ikke væsentligt overstiger leveringsfristen for det instrument, apparat eller værktøj, for hvilket der anmodes om fritagelse for importafgifter, eller når den ikke overstiger sidstnævnte frist i en sådan grad, at den oprindeligt påtænkte anvendelse af det pågældende instrument, apparat eller værktøj i væsentlig grad vil kunne berøres deraf.

Artikel 55

Indrømmelse af fritagelse er betinget af, at det på de vilkår, der fastsættes ved gennemførelsesbestemmelser vedtaget i henhold til fremgangsmåden i artikel 143, stk. 2 og 3, er fastslået, at instrumenter eller apparater af tilsvarende videnskabelig værdi som dem, for hvilke der anmodes om fritagelse — eller værktøj svarende til det, for hvilket der anmodes om fritagelse — ikke samtidig fremstilles i Fællesskabet.

Artikel 56

Indrømmelse af fritagelse med hensyn til videnskabelige instrumenter eller apparater samt værktøj, der af en person med bopæl uden for Fællesskabet sendes vederlagsfrit til de i artikel 52, stk. 2, litra a), omhandlede institutioner, er ikke underkastet de i artikel 52, stk. 2, litra b), artikel 53, stk. 2, litra b), og artikel 55 fastsatte betingelser.

Imidlertid skal det på de vilkår, der fastsættes ved gennemførelsesbestemmelser vedtaget i henhold til fremgangsmåden i artikel 143, stk. 2 og 3, fastslås, at de videnskabelige instrumenter eller apparater, gaven består af, ikke dækker over nogen erhvervsmæssig interesse fra giverens side.

Artikel 57

1. Det i artikel 51 omhandlede materiale samt videnskabelige instrumenter eller apparater, for hvilke der indrømmes fritagelse på de i artikel 52—56 fastsatte betingelser, må hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, uden at de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en institution eller organisation, som i medfør af artikel 51 eller artikel 52, stk. 2, litra a), kan opnå fritagelse, opretholdes fritagelsen, for så vidt institutionen eller organisationen benytter materialet, instrumentet eller apparatet i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af, at importafgiften forinden erlægges efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, og på grundlag af varens beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 58

1. Hvis en institution eller organisation som omhandlet i artikel 51 og 52 ikke længere opfylder betingelserne for importafgiftsfritagelse eller agter at anvende genstande, der er indført afgiftsfrit, til andre formål end de i de nævnte artikler fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For genstande, der fortsat besiddes af institutioner eller organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for importafgiftsfritagelse, erlægges der importafgift efter de satser, der var gældende på den dato, hvor de pågældende betingelser ophørte med at være opfyldt, samt på grundlag af genstandenes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

For genstande, der af den institution eller organisation, som har opnået fritagelse, anvendes til andre formål end de i artikel 51 og 52 fastsatte, erlægges der importafgift efter de satser, der var gældende på den dato, fra hvilken genstandene anvendtes til andet formål, samt på grundlag af genstandenes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 59

Artikel 56, 57 og 58 finder tilsvarende anvendelse på de i artikel 53 omhandlede varer.

AFSNIT XIII

FORSØGSDYR SAMT BIOLOGISKE OG KEMISKE STOFFER BEREGNET TIL FORSKNING

Artikel 60

1. Der indrømmes fritagelse for importafgifter for:

- a) dyr, der er særlig opdrættede med henblik på anvendelse i laboratorier;
- b) biologiske og kemiske stoffer, for hvilke der ikke fremstilles tilsvarende stoffer i Fællesskabets toldområde, og som indføres udelukkende i ikke-erhvervsmæssigt øjemed, og som er opført på en liste, der skal udarbejdes i henhold til fremgangsmåden i artikel 143, stk. 2 og 3.

2. Fritagelse i henhold til stk. 1 omfatter kun dyr og biologiske eller kemiske stoffer, der er bestemt:

- enten til offentlige eller almennyttige institutioner med undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse og til afdelinger af en offentlig eller en almennyttig institution, som har undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse,
- eller til private institutioner, der har undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse, og som af vedkommende myndigheder i medlemsstaterne er godkendt til at modtage disse forsendelser importafgiftsfrit.

AFSNIT XIV

TERAPEUTISKE STOFFER, DER HIDRØRER FRA MENNESKER, OG REAGENS MIDLER TIL BESTEMMELSE AF BLOD- OG VÆVSTYPER

Artikel 61

1. Med forbehold af artikel 62, indrømmes der fritagelse for importafgifter for:

- a) terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker;
- b) reagensmidler til bestemmelse af blodtyper;
- c) reagensmidler til bestemmelse af vævstyper.

2. I stk. 1 forstås ved:

- »terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker«: menneskeblod og derivater deraf (rent menneskeblod, tørret plasma fra mennesker, albumin fra mennesker, stabile opløsninger af proteiner i plasma fra mennesker, immunoglobulin fra mennesker og fibrinogen fra mennesker);
- »reagensmidler til bestemmelse af blodtyper«: alle reagensmidler, der hidrører fra mennesker, dyr, planter eller andet, til bestemmelse af blodtyper og til sporing af uforenelighed af blod;
- »reagensmidler til bestemmelse af vævstyper«: alle reagensmidler, der hidrører fra mennesker, dyr, planter eller andet, til bestemmelse af vævstyper hos mennesker.

Artikel 62

Fritagelse indrømmes kun for så vidt angår varer, som

- a) er beregnet til institutter eller laboratorier, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på anvendelse af disse varer udelukkende i medicinsk eller videnskabeligt, ikke-erhvervsmæssigt øjemed;

- b) er vedlagt en konformitetsattest, der er udstedt af et organ med beføjelse hertil i det tredjeland, de hidrører fra,
- c) er indeholdt i beholdere, der er forsynet med en speciel identifikationsetiket.

Artikel 63

Fritagelse omfatter også eventuelle specialemballager, som er nødvendige for transport af terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker, eller af reagensmidler til bestemmelser af blod- og vævstyper, samt af eventuelle opløsningsvæsker og tilbehør, der er nødvendige ved brugen af nævnte stoffer og reagensmidler, og som forsendelserne måtte indeholde.

AFSNIT XV

FARMACEUTISKE PRODUKTER TIL BRUG VED INTERNATIONALE SPORTSARRANGEMENTER

Artikel 64

Der indrømmes fritagelse for importafgifter for farmaceutiske produkter, der skal bruges som lægemidler til personer eller dyr, der kommer fra tredjelande for at deltage i internationale sportsarrangementer inden for Fællesskabets toldområde, i det omfang det er nødvendigt for at dække deres behov under opholdet på nævnte område.

AFSNIT XVI

VAREFORSENDELSER TIL VELGØRENDE OG FILANTROPISKE ORGANISATIONER OG GENSTANDE BEREGNET FOR BLINDE OG ANDRE HANDICAPPEDE

A. Til generelle formål

Artikel 65

1. Med forbehold af artikel 67 og 68, indrømmes der fritagelse for importafgifter for følgende varer, forudsat at dette ikke giver anledning til misbrug eller medfører væsentlig konkurrencefordrejning:

- a) helt nødvendige varer, der med henblik på at blive uddelt gratis til trængende personer indføres af statslige eller andre velgørende eller filantropiske

organisationer, der er godkendt af de kompetente myndigheder;

- b) varer af enhver art, som af en person eller en organisation, der er etableret uden for Fællesskabet, uden erhvervmæssig interesse fra giverens side sendes gratis til statslige eller andre velgørende og filantropiske organisationer, der er godkendt af de kompetente myndigheder med henblik på indsamling af midler under lejlighedsvis afholdte velgørhedsarrangementer til fordel for trængende personer;
- c) udstyr og kontormaterialer, der af en person eller en organisation, der er etableret uden for Fællesskabet, uden erhvervmæssig interesse fra giverens side sendes gratis til velgørende eller filantropiske organisationer, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på udelukkende at skulle anvendes til disse organisationers drift eller til at opfylde deres velgørende eller filantropiske formål.

2. I stk. 1, litra a), forstås ved »helt nødvendige varer«: varer, der er nødvendige for at tilfredsstille personers umiddelbare behov, såsom fødevarer, medicin, beklædningsgenstande og tæpper.

Artikel 66

Fritagelsen omfatter ikke

- a) alkoholholdige varer;
- b) tobak og tobaksvarer;
- c) kaffe og te;
- d) motorkøretøjer, bortset fra ambulancer.

Artikel 67

Der indrømmes kun fritagelse for importafgifter til organisationer, hvis regnskaber gør det muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere de foretagne transaktioner, og som giver alle de garantier, der skønnes nødvendige.

Artikel 68

1. De i artikel 65 omhandlede varer og materialer må af en organisation, der har opnået importafgiftsfritagelse, hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag til andre formål end de i samme artikels stk. 1, litra a) og b) angivne, medmindre de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en organisation, som i medfør af artikel 65 og 67 kan få tilladelse til importafgiftsfri indførsel, opretholdes fritagelsen, for så vidt organisationen benytter varerne eller materialerne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af importafgiften efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, samt på grundlag af varens beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 69

1. Såfremt en organisation som omhandlet i artikel 65 ikke længere opfylder betingelserne for at opnå importafgiftsfritagelse eller agter at anvende varer eller materialer, der er indført importafgiftsfrit, til andre formål end de i nævnte artikel fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For varer og materialer, der fortsat besiddes af organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for at opnå fritagelse, erlægges importafgiften efter de satser, der var gældende på den dato, hvor de pågældende betingelser ophørte med at være opfyldt, samt på grundlag af de pågældende varers og materialers beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

3. For varer og materialer, der af den organisation, der har opnået fritagelse, anvendes til andre formål end de i artikel 65 fastsatte, erlægges importafgiften efter de satser, der var gældende på datoen, fra hvilken varerne og materialerne anvendtes til andet formål, samt på grundlag af de pågældende varers og materialers beskaffenhed og toldværdi som konstateret og godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

B. Til fordel for handicappede

1. Genstande beregnet for blinde

Artikel 70

Der indrømmes fritagelse for importafgifter for genstande, der er specielt fremstillet med henblik på at hjælpe blinde frem uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt, og som er anført i bilag III.

Artikel 71

Genstande, der er specielt fremstillet med henblik på at hjælpe blinde frem uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt, og som er anført i bilag IV, indføres importafgiftsfrit, såfremt disse genstande indføres:

- enten af de blinde selv til disses personlige brug;
- eller af institutioner eller organisationer, som varetager uddannelse af eller yder bistand til blinde, og som af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er godkendt som berettigede til importafgiftsfri indførsel af sådanne genstande.

Den i stk. 1 omhandlede fritagelse gælder også for reservedele, dele og tilbehør, der er særlig tilpasset de pågældende genstande, samt for værktøj til vedligeholdelse, kontrol, justering eller reparation af disse genstande, såfremt disse reservedele, dele, tilbehør eller værktøj indføres samtidig med sådanne genstande, eller, såfremt de indføres senere, kan identificeres som værende beregnet til genstande, der allerede er indført eller vil kunne indføres importafgiftsfrit på det tidspunkt, hvor der ansøges om fritagelse for de pågældende reservedele, dele, tilbehør eller værktøj.

2. *Genstande beregnet for andre handicappede**Artikel 72*

1. Der indrømmes fritagelse for importafgifter for genstande, der er specielt fremstillet med henblik på uddannelse, beskæftigelse og indpasning i samfundet af fysisk eller mentalt handicappede, bortset fra blinde, såfremt:

- a) de indføres:
 - enten af de handicappede selv til disses personlige brug;
 - eller af institutioner eller organisationer, som hovedsageligt varetager uddannelse af eller yder bistand til handicappede, og som af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er godkendt som berettigede til importafgiftsfri indførsel af sådanne genstande, og

b) tilsvarende genstande ikke samtidig fremstilles i Fællesskabet.

Der kan dog gøres undtagelser fra den i litra b) nævnte betingelse på vilkår, der fastsættes ved gennemførelsesbestemmelser vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 143, stk. 2 og 3, såfremt indrømmelse af fritagelse ikke kan formodes at ville skade fællesskabsproduktionen af tilsvarende genstande.

2. Den i stk. 1 omhandlede fritagelse gælder også for reservedele, dele og tilbehør, der er særlig tilpasset de pågældende genstande, samt for værktøj til vedligeholdelse, kontrol, justering eller reparation af disse genstande, såfremt disse dele, reservedele, tilbehør eller værktøj indføres samtidig med sådanne genstande, eller, såfremt de indføres senere, kan identificeres som værende beregnet til genstande, der allerede er indført eller vil kunne indføres afgiftsfrit på det tidspunkt hvor der ansøges om afgiftsfritagelse for de pågældende reservedele, dele, tilbehør eller værktøj.

3. I denne artikel forstås ved:

- »tilsvarende genstande«: at det ved sammenligning af de vigtigste tekniske data dels for den genstand, for hvilken der anmodes om fritagelse for importafgifter, og dels for den tilsvarende i Fællesskabet fremstillede genstand fremgår, at sidstnævnte kan anvendes til samme formål og give tilsvarende resultater som den genstand, for hvilken der anmodes om fritagelse;
- »samtidig fremstillet i Fællesskabet«: at leveringsfristen på tidspunktet for ordreafgivelsen under hensyn til handelssædvane inden for den pågældende produktionssektor ikke væsentligt overstiger leveringsfristen for den genstand, for hvilken der anmodes om fritagelse, eller når den ikke overstiger sidstnævnte frist i en sådan grad, at den oprindeligt påtænkte anvendelse af den pågældende genstand i væsentlig grad vil kunne berøres heraf.

Artikel 73

Med forbehold af artikel 72, stk. 1, sidste afsnit, er indrømmelse af fritagelse betinget af, at det på de vilkår, der fastsættes ved gennemførelsesbestemmelser vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 143, stk. 2 og 3, er fastslået, at tilsvarende genstande som dem, for hvilke der anmodes om fritagelse, ikke samtidig fremstilles i Fællesskabet.

Artikel 74

Indrømmelse af fritagelse for importafgifter for genstande, der sendes som gave til de handicappede selv til disses personlige brug eller til de i artikel 72, stk. 1, litra a), omhandlede institutioner eller organisationer, er ikke underkastet de i artikel 72, stk. 1, litra b), og artikel 73 fastsatte betingelser.

Imidlertid skal det på de vilkår, der fastsættes ved gennemførelsesbestemmelser vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 143 stk. 2 og 3, fastslås, at gaven ikke dækker over nogen erhvervsmæssig interesse fra givers side.

*3. Fælles bestemmelser**Artikel 75*

Indrømmelse af fritagelse direkte til blinde eller andre handicappede for så vidt angår genstande til disses personlige brug i henhold til artikel 71, første led, artikel 72, stk. 1, litra a), første led, og artikel 74 forudsætter dog, at de gældende bestemmelser i medlemsstaterne gør det muligt for de pågældende over for de kompetente myndigheder at godtgøre, at de er blinde eller på anden måde handicappede og dermed berettigede til fritagelsen.

Artikel 76

1. Genstande, der er indført afgiftsfrit af de i artikel 71, 72 og 74 omhandlede personer, må hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, uden at de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en person, en institution eller organisation, som i medfør af artikel 71—74 kan opnå fritagelse, opretholdes fritagelsen, for så vidt personen, institutionen eller organisationen benytter genstanden i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af importafgift efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, samt på grundlag af genstandens beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 77

1. Genstande, der indføres af institutioner eller organisationer, som er godkendt til at kunne opnå fritagelse

for importafgifter i henhold til artikel 71—74, kan af disse institutioner eller organisationer udlånes udlejes eller overdrages uden vinding for øje til blinde og andre handicappede, som disse beskæftiger sig med, uden at der skal betales told af genstandene.

2. Der må ikke foretages udlån, udlejning eller overdragelse på andre end de i stk. 1 fastsatte vilkår, uden at de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en institution eller organisation, som i medfør af artikel 71, stk. 1, eller artikel 72, stk. 1, litra a), kan opnå importafgiftsfritagelse, opretholdes fritagelsen, for så vidt institutionen eller organisationen benytter genstanden i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af importafgiften efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, og på grundlag af genstandens beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 78

1. Såfremt en institution eller organisation som omhandlet i artikel 71 og 72 ikke længere opfylder betingelserne for importafgiftsfritagelse eller agter at anvende en genstand, der er indført importafgiftsfrit, til andre formål end de i de nævnte artikler fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For genstande, der fortsat besiddes af institutioner eller organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse, erlægges der importafgift efter de satser, der var gældende på den dato, hvor de pågældende betingelser ophørte med at være opfyldt, samt på grundlag af genstandenes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

3. For genstande, der af den institution eller organisation, der har opnået fritagelse, anvendes til andre formål end de i artikel 71 og 72 fastsatte, erlægges importafgiften efter de satser, der var gældende på datoen, fra hvilken genstandene anvendtes til andet formål, samt på grundlag af genstandenes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

C. Til fordel for katastroferamte

Artikel 79

1. Med forbehold af artikel 80—85, indrømmes der fritagelse for importafgifter for varer, der indføres af statsorganer eller andre organisationer af velgørende eller filantropisk art, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på:

- a) gratis at blive uddelt til ofre for katastrofer, der rammer en eller flere medlemsstaters område, eller
- b) gratis at blive stillet til rådighed for ofre for sådanne katastrofer, idet de pågældende organer eller organisationer dog bevarer ejendomsretten.

2. Varer, der indføres til fri omsætning af hjælpenheder til dækning af deres behov i den tid, aktionen varer, omfattes ligeledes af den i stk. 1 omhandlede fritagelse på de samme betingelser.

Artikel 80

Fritagelsen omfatter ikke materialer og udstyr beregnet til genopbygning af katastroferamte områder.

Artikel 81

Indrømmelse af afgiftsfritagelse kræver en Kommissionsbeslutning, der efter anmodning fra den eller de pågældende medlemsstater træffes efter en hasteprocedure med konsultation af de øvrige medlemsstater. I denne beslutning fastsættes om fornødent omfanget af og betingelserne for fritagelsen.

Medlemsstater, der er ramt af en katastrofe, kan, indtil Kommissionens beslutning er meddelt dem, tillade suspension af alle importafgifter ved indførsel af varer til de i artikel 79 fastsatte formål, forudsat at den organisation, der indfører varerne, forpligter sig til at erlægge disse afgifter, såfremt fritagelsen ikke indrømmes.

Artikel 82

Der indrømmes kun afgiftsfritagelse til organisationer, hvis regnskaber gør det muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere de foretagne transaktioner, og som giver alle de garantier, der skønnes nødvendige.

Artikel 83

1. De i artikel 79, stk. 1, omhandlede varer må, af de organisationer, der har opnået importafgiftsfritagelse,

hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag på andre vilkår end de i denne artikel fastsatte, med mindre de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en organisation, som i medfør af artikel 79 kan opnå importafgiftsfritagelse, opretholdes fritagelsen, for så vidt organisationen benytter varerne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af importafgiften efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, samt på grundlag af varens beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 84

1. Hvis de i artikel 79, stk. 1, litra b), omhandlede varer ikke længere anvendes af katastrofeofre, må disse varer hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, med mindre de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en organisation, som i medfør af artikel 79 kan opnå importafgiftsfritagelse, eller i givet fald til en organisation, som kan opnå fritagelse i medfør af artikel 65, stk. 1, litra a), opretholdes fritagelsen, for så vidt organisationen benytter varerne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af importafgiften efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, samt på grundlag af varens beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme tidspunkt.

Artikel 85

1. Såfremt en organisation som omhandlet i artikel 79 ikke længere opfylder betingelserne for importafgiftsfritagelse eller agter at anvende varer, der er indført importafgiftsfrit, til andre formål end de i den nævnte artikel fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For varer, der fortsat besiddes af organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for importafgiftsfri-

tagelse, opretholdes fritagelsen, hvis varerne overdrages til en organisation, som i medfør af artikel 79 kan opnå importafgiftsfritagelse, eller i givet fald til en organisation, som kan opnå fritagelse i medfør af artikel 65, stk. 1, litra a), for så vidt den pågældende organisation benytter varerne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse. I andre tilfælde erlægges importafgiften for de pågældende varer efter de satser, der var gældende på den dato, hvor de nævnte betingelser ophørte med at være opfyldt, samt på grundlag af varernes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

3. For varer, der af den organisation, der har opnået importafgiftsfritagelse, anvendes til andre formål end de i artikel 79 fastsatte, erlægges importafgiften efter de satser, der var gældende på datoen, fra hvilken varerne anvendtes til andet formål, samt på grundlag af varernes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

AFSNIT XVII

HÆDERSBEVISNINGER I FORM AF ORDENER OG BELØNNINGER

Artikel 86

Såfremt de pågældende over for de kompetente myndigheder fremlægger fyldestgørende dokumentation, og for så vidt der ikke handles i erhvervsmæssigt øjemed, indrømmes der fritagelse for importafgifter for

- a) ordener, der af tredjelandes regeringer tildeles personer, der har deres sædvanlige opholdssted i Fællesskabets toldområde;
- b) pokaler, medaljer og lignende af hovedsagelig symbolsk betydning, som i et tredjeland er givet til personer med sædvanligt opholdssted i Fællesskabets toldområde som hædersbevisning for deres virksomhed inden for bestemte områder såsom kunst, videnskab, sport eller den offentlige tjeneste, eller som de har gjort sig fortjent til ved en særlig begivenhed, og som indføres til Fællesskabet af disse personer selv;
- c) pokaler, medaljer og lignende af hovedsagelig symbolsk betydning, som foræres af myndigheder eller personer, der er etableret i et tredjeland, med henblik på at blive udleveret inden for Fællesskabets

toldområde i samme øjemed som nævnt under litra b).

AFSNIT XVIII

GAVER, DER MODTAGES I FORBINDELSE MED MELLEMFOLKELIGT SAMARBEJDE

Artikel 87

Med forbehold af artikel 45—49, hvor disse finder anvendelse og af artikel 88 og 89, indrømmes der fritagelse for importafgifter for genstande

- a) der indføres til Fællesskabets toldområde af personer, der har aflagt officielt besøg i et tredjeland, og som ved denne lejlighed har modtaget disse som gave fra værtslandets myndigheder;
- b) der indføres til Fællesskabets toldområde af personer, der aflægger officielt besøg i Fællesskabet, og som ved denne lejlighed agter at give disse genstande som gave til værtslandets myndigheder;
- c) som officielle myndigheder, offentlige sammenslutninger eller almennyttige foreninger i tredjelande som tegn på venskab eller velvilje sender som gave til officielle myndigheder, offentlige sammenslutninger eller almennyttige foreninger i Fællesskabet, når modtageren har de kompetente myndigheders godkendelse til at modtage sådanne genstande importafgiftsfrit.

Artikel 88

Fritagelsen omfatter ikke

— alkoholholdige varer, tobak og tobaksvarer.

Artikel 89

Der indrømmes kun fritagelse for importafgifter,

— såfremt de genstande, der er beregnet som gaver, blot gives lejlighedsvis,

— såfremt gavernes beskaffenhed, værdi eller mængde ikke kan give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervsmæssigt øjemed,

— og såfremt modtageren ikke anvender gaverne i erhvervsmæssigt øjemed.

AFSNIT XIX

VARER BEREGNET TIL BRUG FOR STATSOVERHOVEDER

Artikel 90

Inden for de grænser og på de betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder, indrømmes der fritagelse for importafgifter for

- a) gaver til regerende statsoverhoveder,
- b) varer, der skal bruges eller forbruges af regerende statsoverhoveder fra tredjelande eller af disses officielle repræsentanter under officielt ophold i Fællesskabets toldområde. Indførselsmedlemsstaten kan dog betinge sig, at fritagelsen er gensidig.

Stk. 1 gælder ligeledes for personer, der på internationalt plan har tilsvarende privilegier som regerende statsoverhoveder.

AFSNIT XX

VARER, DER INDFØRES I SALGSFREMMEDE ØJEMED

A. Vareprøver af ringe værdi

Artikel 91

1. Med forbehold af artikel 95, stk. 1, litra a), indrømmes der fritagelse for importafgifter for vareprøver af ringe værdi af enhver art, der kun kan bruges til at søge ordrer indhentet på varer af samme art med henblik på indførsel heraf til Fællesskabets toldområde.

2. De kompetente myndigheder kan som betingelse for fritagelse for importafgifter kræve, at visse sådanne artikler ved iturivning, gennemhulning, uforgængelig og tydelig mærkning eller på anden måde for bestandig gøres uanvendelige, uden at de dog derved mister deres værdi som vareprøve.

3. I stk. 1 forstås ved »vareprøve« artikler af enhver art, som er typiske for en kategori af varer, og hvis præsentationsform og mængde med hensyn til denne

bestemte varetype eller -kvalitet gør dem uanvendelige til andet formål end kundesøgning.

B. Tryksager og genstande af reklamemæssig art

Artikel 92

Med forbehold af artikel 93, indrømmes der fritagelse for importafgifter for tryksager af reklamemæssig art såsom kataloger, prislistes, brugsanvisninger og beskrivelser, der refererer til

- a) varer, der sælges eller udlejes, eller
- b) tjenesteydelser, der tilbydes inden for transport-, handelsforsikrings- eller bankvirksomhed

af en person, der er etableret uden for Fællesskabets toldområde.

Artikel 93

Importafgiftsfritagelse i henhold til artikel 92 indrømmes kun for reklametryksager, som opfylder følgende betingelser:

- a) tryksagerne skal være tydeligt mærket med navnet på det firma, der fremstiller, sælger eller udlejer varerne, eller som præsterer de tjenesteydelser, der refereres til;
- b) hver forsendelse må kun indeholde et enkelt dokument eller et enkelt eksemplar af hvert dokument, hvis forsendelsen omfatter flere dokumenter; dog kan der indrømmes fritagelse også for forsendelser, der indeholder flere eksemplarer af samme dokument, når disses samlede bruttovægt ikke overstiger 1 kg;
- c) tryksager må ikke sendes i samlede forsendelser fra en og samme afsender til en og samme modtager.

Artikel 94

Der indrømmes ligeledes fritagelse for importafgifter for genstande af reklamemæssig art, der er uden egentlig handelsværdi, og som leverandører sender gratis til deres kunder, såfremt de pågældende genstande ikke kan anvendes til andre formål.

C. Produkter, der anvendes eller forbruges under en udstilling eller et lignende arrangement

Artikel 95

1. Med forbehold af artikel 96—99, indrømmes der fritagelse for importafgifter for:

- a) mindre vareprøver, som repræsenterer varer, der fremstilles uden for Fællesskabets toldområde, og som er bestemt til en udstilling eller et lignende arrangement;
- b) varer, der indføres udelukkende med henblik på demonstration enten af de pågældende varer eller af maskiner eller apparater, der fremstilles uden for Fællesskabets toldområde, og som fremvises på en udstilling eller ved lignende arrangementer;
- c) forskellige materialer af ringe værdi såsom farve og lak, tapet osv. til brug ved opstilling, indretning og dekoration af midlertidige stande, der benyttes af repræsentanter for tredjelande på en udstilling eller ved lignende arrangementer, og som ikke kan genanvendes;
- d) tryksager, kataloger, brochurer, prislister, reklameplakater, kalendere (også illustrerede), uindrammede fotografier og andre genstande, der uddeles gratis til brug som reklame for varer, der fremstilles uden for Fællesskabets toldområde, og som anvendes på en udstilling eller ved lignende arrangementer.

2. I stk. 1 forstås ved »udstilling eller lignende arrangementer«

- a) udstillinger, varemesser og lignende arrangementer for handel, industri, landbrug og håndværk;
- b) udstillinger eller arrangementer, hovedsagelig i velgørende øjemed;
- c) udstillinger eller arrangementer, hovedsagelig i videnskabeligt, teknisk, håndværksmæssigt, kunstnerisk, uddannelsesmæssigt, kulturelt, sportsligt, religiøst, kultisk, fagforenings- eller turistmæssigt øjemed eller for at fremme mellempølselig forståelse;
- d) møder mellem repræsentanter for internationale organisationer eller sammenslutninger;
- e) officielle højtideligheder og arrangementer samt mindearrangementer og mindehøjtideligheder;

men ikke privat foranstaltede udstillinger i butikker eller forretningslokaler med henblik på salg af varer fra tredjelande.

Artikel 96

Fritagelse efter artikel 95, stk. 1, litra a), indrømmes kun for så vidt angår vareprøver, som

- a) indføres som sådanne uden vederlag fra tredjelande eller fremstilles under arrangementet på basis af varer, der upakket er indført fra disse lande;
- b) udelukkende tjener til gratis uddeling til publikum under arrangementet for at blive brugt eller forbrugt af de personer, til hvilke de er blevet uddelt;
- c) kan identificeres som værende prøver af reklame-mæssig art, som kun repræsenterer en ringe værdi pr. enhed;
- d) ikke er egnet til salg og i givet fald foreligger i pakninger med en varemængde, der er mindre end den mindste mængde af samme vare, der normalt findes i handelen;
- e) såfremt det drejer sig om fødevarer og drikkevarer, der ikke er pakket som anført under litra d), forbruges på stedet under arrangementet;
- f) med hensyn til deres samlede værdi og mængde er i overensstemmelse med arrangementets art, antallet af besøgende og udstillerens andel i arrangementet.

Artikel 97

Fritagelse i henhold til artikel 95, stk. 1, litra b), indrømmes kun for så vidt angår varer, som

- a) forbruges eller tilintetgøres under arrangementet, og som
- b) med hensyn til deres samlede værdi og mængde er i overensstemmelse med arrangementets art, antallet af besøgende og udstillerens andel i arrangementet.

Artikel 98

Fritagelse i henhold til artikel 95, stk. 1, litra d), indrømmes kun for så vidt angår tryksager og genstande af reklamemæssig art, som

- a) udelukkende er beregnet til gratis uddeling til publikum på det sted, hvor arrangementet holdes, og som
- b) med hensyn til deres samlede værdi og mængde er i overensstemmelse med arrangementets art, antallet af besøgende og udstillerens andel i arrangementet.

Artikel 99

Fritagelse i henhold til artikel 95, stk. 1, litra a) og b) indrømmes ikke for så vidt angår

- a) alkoholholdige varer;
- b) tobak og tobaksvarer;
- c) brændstoffer, såvel faste som flydende og luftformige.

AFSNIT XXI

VARER, DER INDFØRES MED HENBLIK PÅ UNDER-SØGELSE, ANALYSE ELLER AFPRØVNING

Artikel 100

Med forbehold af artikel 101—106, indrømmes der fritagelse for importafgifter for varer, der skal undersøges, analyseres eller afprøves med henblik på at fastslå deres sammensætning, kvalitet eller andre tekniske data, i informationsøjemed eller til brug i industri- eller handelsforskning.

Artikel 101

Med forbehold af artikel 104, kan fritagelse i henhold til artikel 100 kun indrømmes, såfremt de varer, der skal undersøges analyseres eller afprøves, forbruges fuldstændigt eller tilintetgøres under undersøgelsen, analysen eller afprøvningen.

Artikel 102

Der indrømmes ikke fritagelse for så vidt angår varer, der bruges til undersøgelser, analyser eller afprøvninger, som i sig selv er salgsfremmende foranstaltninger.

Artikel 103

Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår de varemængder, der er absolut nødvendige for at kunne opfylde det formål, hvortil de indføres. De kompetente myndigheder fastsætter i hvert enkelt tilfælde under hensyn til det pågældende formål, for hvilke mængder der kan indrømmes fritagelse.

Artikel 104

1. Fritagelsen i henhold til artikel 100 omfatter også varer, som ikke forbruges fuldstændigt eller tilintetgøres under undersøgelsen, analysen eller afprøvningen, såfremt restprodukterne med de kompetente myndigheders godkendelse og under deres kontrol

- tilintetgøres eller behandles således, at de mister al handelsmæssig værdi efter undersøgelsen, analysen eller afprøvningen,
- overgives omkostningsfrit til statskassen, såfremt dette er muligt efter de nationale bestemmelser, eller
- under behørigt begrundede omstændigheder udføres fra Fællesskabets toldområde.

2. I stk. 1 forstås ved »restprodukter« de produkter, der fremkommer ved undersøgelsen, analysen eller afprøvningen, eller de varer, der sluttelig ikke er blevet brugt.

Artikel 105

Med forbehold af artikel 104, stk. 1, pålægges restprodukterne efter de i artikel 100 nævnte undersøgelser, analyser eller afprøvninger importafgifter efter den sats, der var gældende på datoen for undersøgelsernes, analysernes eller afprøvningernes afslutning, og på grundlag af varernes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Med de kompetente myndigheders godkendelse og under deres kontrol kan den pågældende dog omdanne restprodukterne til affald eller småstykker. I så fald pålægges den importafgift, der var gældende for sådant affald eller sådanne småstykker på datoen for omdannelsen.

Artikel 106

De kompetente myndigheder fastsætter den frist, inden for hvilken undersøgelserne, analyserne eller afprøvningerne skal finde sted, og de administrative formaliteter, der skal gennemføres for at sikre, at varerne anvendes til de tilsigtede formål.

AFSNIT XXII

FORSENDELSER TIL ORGANER, DER VARETAGER BESKYTTELSE AF OPHAVSRET ELLER INDUSTRIEL ELLER KOMMERCIEL EJENDOMSRET

Artikel 107

Der indrømmes fritagelse for importafgifter for mærker, mønstre eller tegninger samt anmeldelsesakter for disse

såvel som ansøgningsakter vedrørende patenter på opfindelser eller lignende, der sendes til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med henblik på beskyttelse af ophavsret eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

AFSNIT XXIII

OPLYSNINGSMATERIALE TIL TURISTFORMÅL

Artikel 108

Med forbehold af artikel 50—59, indrømmes der fritagelse for importafgifter på:

- a) dokumenter (foldere, brochurer, bøger, tidsskrifter, rejsehåndbøger, plakater (også indrammede), fotografier og fotografiske forstørrelser, ikke indrammede, geografiske kort (også illustrerede), vinduestransparenter og illustrerede kalendere), der er bestemt til gratis uddeling, og som hovedsagelig har det formål at trække turister til fremmede lande, bl.a. for her at overvære møder eller arrangementer af kulturel, turistmæssig, sportslig, religiøs eller faglig art, såfremt disse dokumenter ikke indeholder over 25 % privat handelsreklame — al privat handelsreklame for fællesskabsvirksomheder dog undtaget — og det klart fremgår, at formålet med disse dokumenter er generel propaganda;
- b) fortegnelse over udenlandske hoteller, der offentliggøres af de officielle turistorganer eller under disses auspicer, og køreplaner for transportmidler i udlandet, når disse dokumenter er bestemt til gratis uddeling og ikke indeholder over 25 % privat handelsreklame — al privat handelsreklame for fællesskabsvirksomheder dog undtaget;
- c) teknisk materiale, der fremsendes til repræsentanter eller forbindelser, der er akkrediteret eller udpeget af de officielle nationale turistorganer, når dette materiale ikke er bestemt til uddeling, såsom vejvisere, telefonbøger, telexabonnementfortegnelser, hotelfortegnelser, kataloger over varemesser, prøver, af ringe værdi på håndværksprodukter, materiale om museer, universiteter, kursteder og lignende.

AFSNIT XXIV

FORSKELLIGE DOKUMENTER OG GENSTANDE

Artikel 109

Der indrømmes fritagelse for importafgifter for:

- a) dokumenter, der uden vederlag sendes til medlemsstaters offentlige administrationer;
- b) udenlandske regeringers og officielle internationale organers publikationer bestemt til gratis uddeling;
- c) stemmesedler beregnet til valg, der tilrettelægges af organer i tredjelande;
- d) genstande, der skal tjene som bevismateriale eller er bestemt til lignende formål ved medlemsstaters domstole eller andre officielle instanser;
- e) underskriftsprøver og trykte cirkulærer vedrørende underskrifter, der sendes inden for rammerne af den sædvanlige udveksling af oplysninger mellem statsadministrationer eller pengeinstitutter;
- f) tryksager af officiel art, der sendes til medlemsstaternes centralbanker;
- g) rapporter, virksomhedsberetninger, informationskrivelser, prospekter, tegningsblanketter og andre dokumenter udfærdiget af selskaber hjemmehørende i et tredjeland og beregnet til ihændehavere eller tegnere af værdipapirer, der er udstedt af disse selskaber;
- h) støttemateriale (hulkort, lydoptagelser, mikrofilm osv.), der anvendes til fremsendelse af oplysninger uden vederlag, forudsat at afgiftsfritagelse ikke giver anledning til misbrug eller medfører væsentlig konkurrencefordrejning;
- i) aktpakker, arkivalier, blanketter og andre dokumenter bestemt til brug ved internationale møder, konferencer eller kongresser samt referater af sådanne arrangementer;
- j) planer, tekniske tegninger, kalkuler, beskrivelser og andre lignende dokumenter indført med henblik på at opnå eller udføre ordrer i tredjeland eller med henblik på at deltage i en konkurrence, der afholdes i Fællesskabets toldområde;
- k) dokumenter beregnet til brug ved eksaminer, der af institutioner i tredjelande afholdes i Fællesskabets toldområde;

- l) blanketter beregnet til brug som officielle dokumenter med henblik på køretøjers eller varers bevægelse over grænserne i forbindelse med internationale overenskomster;
- m) blanketter, mærkater, billetter og lignende dokumenter, der af transport- eller hotelvirksomheder i tredjelande sendes til rejsebureauer i Fællesskabets toldområde;
- n) brugte blanketter og billetter, konossementer, fragtbreve og andre handels- og kontordokumenter;
- o) officielle tryksager fra tredjelandes eller internationale myndigheder og tryksager, der er i overensstemmelse med de internationale udformninger, og som sendes af sammenslutninger i tredjelande til tilsvarende sammenslutninger i Fællesskabets toldområde med henblik på uddeling;
- p) fotografier, diapositiver og klicheer til fotografier, også forsynet med påskrifter der sendes til nyhedsbureauer, bladhus eller tidsskriftforlag.

AFSNIT XXV

TILBEHØR TIL FASTGØRELSE OG BESKYTTELSE AF VARER UNDER TRANSPORT

Artikel 110

Der indrømmes fritagelse for importafgifter for diverse materialer såsom reb og sejlgarn, halm, lærred, papir og pap, træ og plastmateriale, der anvendes til fastgørelse og beskyttelse, herunder termisk beskyttelse af varer under transport fra tredjelande til Fællesskabets toldområde, og som normalt ikke kan genanvendes.

AFSNIT XXVI

STRØELSE OG FODER BESTEMT TIL DYR UNDER TRANSPORT

Artikel 111

Der indrømmes fritagelse for importafgifter for strøelse og foder af enhver art læsset på transportmidler, der

benyttes til transport af dyr fra et tredjeland til Fællesskabets toldområde, med anvendelse under transporten for øje.

AFSNIT XXVII

BRÆNDSTOF OG SMØREMIDLER I MOTORKØRETØJER

Artikel 112

1. Med forbehold af artikel 113—115, indrømmes der fritagelse for importafgifter for

- a) brændstof i de normale tanke i privatbiler og erhvervskøretøjer samt motorcykler, der bringes ind på Fællesskabets toldområde;
- b) brændstof i reservedunke i privatbiler og på motorcykler, dog højst 10 l pr. køretøj, medmindre andet er fastsat i de nationale bestemmelser om, hvor store mængder brændstof det er tilladt at opbevare og transportere.

2. I stk. 1 forstås ved

- a) »erhvervskøretøj«: ethvert motorkøretøj, som med hensyn til konstruktionstype og udstyr er egnet og beregnet til, mod eller uden vederlag,

— at befordre mere end 9 personer, føreren iberegnet,

— at transportere varer

samt ethvert motorkøretøj til anden særlig brug end egentlig transport.

- b) »privatbil«: enhver bil der ikke opfylder kriterierne i litra a).

- c) »normale tanke«: tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle køretøjer af samme type som det pågældende køretøj, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel både for køretøjet og eventuelt for køleanlægget.

Gastanke, der er påmonteret motorkøretøjer konstrueret med henblik på direkte brug af gas som brændstof, betragtes ligeledes som normale tanke.

Artikel 113

For så vidt angår brændstof i erhvervskøretøjers normale tanke kan medlemsstaterne begrænse fritagelsen til 200 l pr. køretøj pr. rejse.

Artikel 114

Medlemsstaterne kan begrænse den brændstofmængde, der kan indføres med fritagelse for importafgifter for

- erhvervskøretøjer, der udfører internationale transporter til deres grænseområde inden for et bælte på højst 25 km's bredde fra grænsen i fugleflugtslinje, når disse transporter udføres af personer, der er bosiddende i dette område;
- privatbiler, der tilhører personer, som er bosiddende i det grænseområde, der er omhandlet i artikel 49, stk. 2.

Artikel 115

Brændstof, der indføres med fritagelse for importafgifter i medfør af artikel 112—114, må kun anvendes i det køretøj, i hvilket det blev indført, og må ikke tappes og oplagres, undtagen ved nødvendige reparationer af det pågældende køretøj eller overdrages med eller uden vederlag af den, der opnår fritagelse.

Ikke-overholdelse af stk. 1 medfører erlæggelse af de importafgifter, der gælder for de pågældende varer, efter de satser, der var gældende på tidspunktet for overtrædelsen, samt på grundlag af varernes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 116

Fritagelse i henhold til artikel 112 gælder ligeledes for smøremidler i motorkøretøjers normale beholdere i en

mængde svarende til det normale forbrug under den pågældende transport.

AFSNIT XXVIII

MATERIALER TIL OPFØRELSE, VEDLIGEHOLDELSE
ELLER UDSMYKNING AF MINDESMÆRKER ELLER
SOLDATERKIRKEGÅRDE*Artikel 117*

Der indrømmes fritagelse for importafgifter for varer af enhver art, der indføres af organisationer, som har de kompetente myndigheders godkendelse til at foretage sådan indførsel, når disse varer skal anvendes til opførelse, vedligeholdelse eller udsmykning af kirkegårde, gravsteder og mindesmærker for de krigsofre fra tredjelande, som er begravet inden for Fællesskabet.

AFSNIT XXIX

LIGKISTER, ASKEURNER OG UDSMYKNINGSGEN-
STANDE TIL GRAVE*Artikel 118*

1. Der indrømmes fritagelse for importafgifter for
 - a) kister med lig og urner med aske, samt blomster, kranse og andre udsmykningsgenstande, der normalt følger med ligkister og askeurner;
 - b) blomster, kranse og andre udsmykningsgenstande, der medbringes af personer, der bor i et tredjeland, og som begiver sig til en begravelse eller kommer for at smykke grave inden for Fællesskabets toldområde, såfremt den pågældende indførsel med hensyn til beskaffenhed eller mængde ikke giver anledning til tvivl om, at den foretages i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

KAPITEL II

FRITAGELSE FOR EKSPORTAFGIFTER

AFSNIT I

ERHVERVSMÆSSIGE FORSENDELSER AF RINGE
VÆRDI*Artikel 119*

Der indrømmes fritagelse for eksportafgifter for forsendelser, der sendes til modtageren med pakke- eller brevpost, når disse forsendelser indeholder varer, hvis samlede værdi ikke overstiger 10 ECU.

AFSNIT II

HUSDYR, DER UDFØRES SOM FØLGE AF, AT EN
LANDBRUGSBEDRIFT FLYTTES FRA FÆLLESSKABET
TIL ET TREDJELAND*Artikel 120*

1. Der indrømmes fritagelse for eksportafgifter for de husdyr, der udgør besætningen på en landbrugsbedrift,

som efter at have indstillet driften i Fællesskabet flyttes til et tredjeland.

2. Fritagelse efter stk. 1 er begrænset til dyr, hvis antal passer til landbrugsbedriftens art og størrelse.

AFSNIT III

PRODUKTER, DER FREMSTILLES AF LANDBRUGERE PÅ EJENDOMME I FÆLLESSKABET

Artikel 121

1. Der indrømmes fritagelse for eksportafgifter for agerbrugs- og husdyrbrugsprodukter, der fremstilles i Fællesskabets toldområde på ejendomme i umiddelbar nærhed af et tredjeland, når disse ejendomme drives af ejere eller forpagtere, der har deres hovedvirksomhed i et tredjeland, der grænser op til Fællesskabets toldområde.

2. For at husdyrbrugsprodukter kan omfattes af stk. 1, må de stamme fra dyr med oprindelse i det pågældende tredjeland eller dyr, som opfylder betingelserne for fri omsætning der.

Artikel 122

Fritagelse i henhold til artikel 121, stk. 1, er begrænset til produkter, som ikke er behandlet på anden måde, end hvad der er normalt efter høst eller fremstilling.

Artikel 123

Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår produkter, der indføres til det pågældende tredjeland af landbrugeren selv eller for dennes regning.

AFSNIT IV

FRØ OG SÆDEKORN, DER AF LANDBRUGERE UDFØRES TIL BRUG PÅ EJENDOMME I TREDJELANDE

Artikel 124

Der indrømmes fritagelse for eksportafgifter for frø og sædekorn, som skal anvendes på ejendomme, der er beliggende i et tredjeland i umiddelbar nærhed af Fællesskabets toldområde, og som drives af ejere eller forpagtere, der har deres hovedvirksomhed i dette toldområde i umiddelbar nærhed af tredjelandet.

Artikel 125

Fritagelse i henhold til artikel 124 er begrænset til de mængder frø og sædekorn, der svarer til ejendommens behov.

Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår frø og sædekorn, der af landbrugeren selv eller for dennes regning udføres direkte fra Fællesskabets toldområde.

AFSNIT V

FODER, DER MEDBRINGES VED UDFØRSEL AF DYR

Artikel 126

Der indrømmes fritagelse for eksportafgifter for foder af enhver art læsset på transportmidler, der benyttes til transport af dyr fra Fællesskabets toldområde til et tredjeland, med anvendelse under transporten for øje.

KAPITEL III

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 127

1. Med forbehold af stk. 2, gælder bestemmelserne i kapitel I både for varer, der efter at være direkte indført fra et tredjeland er angivet til fri omsætning, og for

varer, der er angivet til fri omsætning efter at have været omfattet af en anden toldordning.

2. Det bestemmes i henhold til fremgangsmåden i artikel 143, stk. 2 og 3, i hvilke tilfælde der ikke kan indrømmes fritagelse for varer, der er angivet til fri

omsætning efter at have været omfattet af en anden toldordning.

Artikel 128

Hvis fritagelse for importafgifter er betinget af, at modtageren anvender varerne til bestemte formål, kan denne fritagelse kun indrømmes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, inden for hvis område de pågældende varer skal anvendes til det nævnte formål.

Artikel 129

De kompetente myndigheder i de enkelte medlemsstater træffer alle passende foranstaltninger til at sikre, at varer, der er overgået til fri omsætning med fritagelse for importafgifter som følge af, at modtageren agter at anvende dem til et bestemt formål, ikke kan anvendes til andre formål, uden at der sker erlæggelse af importafgifterne, medmindre det ændrede anvendelsesformål er i overensstemmelse med kravene i denne forordning.

Artikel 130

Når en og samme person samtidig opfylder betingelserne for indrømmelse af fritagelse fra import- og eksportafgifter i henhold til forskellige bestemmelser i denne forordning, finder de pågældende bestemmelser anvendelse samtidig.

Artikel 131

Når fritagelse i henhold til denne forordning forudsætter, at visse betingelser opfyldes, skal den pågældende over for de kompetente myndigheder fyldestgørende kunne godtgøre, at disse betingelser er opfyldt.

Artikel 132

Såfremt der indrømmes fritagelse for import- eller eksportafgifter inden for rammerne af et beløb, der er fastsat i ECU, kan medlemsstaterne afrunde det tal, der fremkommer ved omregning af dette beløb til national valuta, opad eller nedad.

Medlemsstaterne kan også bibeholde modværdien i national valuta af det i ECU fastsatte beløb uændret, såfremt omregningen af dette beløb ved den årlige tilpasning, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 2779/78 af

23. november 1978 om anvendelse af den europæiske regningsenhed (ECU) i retsakter på toldområdet ⁽¹⁾, før den afrunding, der er omhandlet i nærværende artikel stk. 1, medfører en ændring af modværdien udtrykt i national valuta på under 5 %.

Artikel 133

1. Bestemmelserne i denne forordning er ikke til hinder for, at medlemsstaterne kan indrømme

- a) fritagelser i henhold til Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser, Wienerkonventionen af 24. april 1963 om konsulære forbindelser, eller andre konsulære konventioner, eller New York-konventionen af 16. december 1969 om særlige missioner;
- b) fritagelser som led i sædvanlige privilegier og immuniteter i henhold til internationale overenskomster eller hjemstedsaftaler, som et tredjeland eller en international organisation er deltager i, herunder også fritagelser i anledning af internationale møder;
- c) fritagelser som led i sædvanlige privilegier i henhold til internationale aftaler, der er indgået af samtlige medlemsstater, og hvorved der oprettes en kulturel eller videnskabelig institution eller organisation under international ret;
- d) fritagelse som led i sædvanlige privilegier og immuniteter i henhold til aftaler med tredjelande om kulturelt, videnskabeligt eller teknisk samarbejde;
- e) særlige fritagelser i henhold til aftaler med tredjelande om fælles aktioner med henblik på beskyttelse af personer eller af miljøet;
- f) særlige fritagelser i henhold til aftaler med tilgrænsende tredjelande, og som er begrundet i arten af grænsehandel med disse lande.

2. Såfremt der i henhold til en international konvention, som ikke henhører under nogen af de i stk. 1 omhandlede kategorier, og som en medlemsstat agter at tiltræde, indrømmes fritagelser, anmoder denne medlemsstat Kommissionen om, at de pågældende fritagelser kan finde anvendelse, og meddeler Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 333 af 30. 11. 1978, s. 5.

Der træffes afgørelse om denne anmodning i henhold til fremgangsmåden i artikel 143, stk. 2 og 3.

3. Den i stk. 2 omhandlede meddelelse kræves ikke, når de i den pågældende internationale konvention eventuelt forudsatte fritagelser ikke overskrider de i fællesskabsretten fastsatte grænser.

Artikel 134

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen toldbestemmelserne i de i artikel 133, stk. 1, litra b), c), d), e) og f), samt stk. 3 omhandlede typer internationale konventioner, overenskomster og aftaler, der indgås efter denne forordnings ikrafttræden.

2. Kommissionen tilsender de øvrige medlemsstater teksten til de konventioner, overenskomster og aftaler, der meddeles den i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1.

Artikel 135

Denne forordning er ikke til hinder for,

- a) at Grækenland opretholder Athos-bjergets særlige status, således som den er sikret i artikel 105 i den græske forfatning,
- b) at Frankrig opretholder de fritagelser, der gælder i henhold til konventionen af 22. og 23. november 1867 mellem dette land og Andorra.

Artikel 136

1. Indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på de pågældende områder, kan medlemsstaterne anvende særlige fritagelser, som

- a) i medfør af internationale overenskomster indrømmes fremmede væbnede styrker, der er stationeret på en medlemsstats område;
- b) i medfør af bilaterale, gensidige aftaler indrømmes luftfartselskaber fra tredjelande;

2. Indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på det pågældende område, er denne forordning ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder særlige fritagelser, som

- a) indrømmes søfolk i handelsflåden;

- b) indrømmes arbejdstagere, der vender tilbage, efter at de på grund af deres erhverv har opholdt sig uden for Fællesskabets toldområde i mindst seks måneder.

Artikel 137

1. Indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på det pågældende område, kan medlemsstaterne anvende særlige fritagelser ved import af instrumenter og apparater til brug inden for medicinsk forskning, diagnose eller behandling.

2. Den i stk. 1 omhandlede fritagelse gælder kun for instrumenter og apparater, som enten skænkes til sundhedsorganisationer m.v., hospitalsafdelinger og forskningsinstitutter, der af vedkommende myndigheder i medlemsstaterne er godkendt til at modtage de pågældende varer afgiftsfrit, eller indkøbes af sådanne sundhedsorganisationer m.v., hospitaler eller forskningsinstitutter udelukkende for midler, der er stillet til rådighed af en velgørende eller filantropisk organisation, eller som hidrører fra frivillige bidrag, for så vidt det er fastslået:

- a) at tilsvarende instrumenter og apparater ikke samtidig fremstilles i Fællesskabet;
- b) at de pågældende instrumenter eller apparater skænkes uden nogen erhvervsmæssig interesse fra givers side.

3. Fritagelsen finder ligeledes anvendelse på:

- a) dele og tilbehør, som er særlig tilpasset instrumenterne og apparaterne, såfremt disse dele og dette tilbehør indføres samtidig med de pågældende instrumenter og apparater, eller, såfremt de indføres senere, kan identificeres som værende beregnet til instrumenter eller apparater, der allerede er indført importafgiftsfrit;
- b) værktøj til vedligeholdelse, kontrol, justering eller reparation af de pågældende instrumenter og apparater, såfremt dette værktøj indføres samtidig med de pågældende instrumenter og apparater eller, såfremt det indføres senere, kan identificeres som værende beregnet til instrumenter eller apparater, der allerede er indført importafgiftsfrit.

Artikel 138

Med henblik på anvendelsen af den i artikel 137 omhandlede fritagelse følger medlemsstaterne følgende fremgangsmåde:

- a) Når den kompetente myndighed i en medlemsstat agter at indrømme fritagelse for de i artikel 137, stk. 1, omhandlede instrumenter eller apparater, rådfører den sig med de øvrige medlemsstater.
- b) Såfremt den myndighed, der har rettet forespørgslen, ikke har modtaget noget svar inden to måneder, går den ud fra, at der i de medlemsstater, der er rettet forespørgsel til, ikke findes instrumenter eller apparater svarende til dem, for hvilke der er anmodet om fritagelse, og at disse medlemsstater ikke har nogen bemærkninger vedrørende den påtænkte indførsels eventuelle kommercielle aspekter.
- c) Såfremt fristen på to måneder viser sig at være utilstrækkelig for den instans, der rettes forespørgsel til, underretter den den myndighed, som har rettet forespørgslen, og angiver den frist, inden for hvilken den forventer at kunne afgive endeligt svar; denne sidstnævnte frist må dog ikke overstige to måneder.
- d) Såfremt den myndighed, der har rettet forespørgslen, ved afslutningen af den i litra a)–c) omhandlede procedure fastslår, at betingelserne i artikel 137a, stk. 2, litra a) og b), er opfyldt, og at ingen medlemsstat har gjort gældende, at sagen er af særlig vigtighed for dens industrielle interesser eller giver den anledning til handelsmæssige betænkeligheder, indrømmer den fritagelse. I modsat fald giver den afslag.
- e) Hver medlemsstat tilstiller Kommissionen en liste over de instrumenter, apparater og reservedele samt det tilbehør og værktøj, hvis toldværdi overstiger 3 000 ECU, og for hvilke medlemsstaten her tilladt afgiftsfri indførsel. Denne liste fremsendes hvert år i løbet af første halvår for de genstande, for hvilke der er givet tilladelse til afgiftsfri indførsel i løbet af det foregående år.
Kommissionen tilstiller medlemsstaterne disse lister.
- f) Kommissionen forelægger inden den 1. juli 1986 Rådet en rapport med forslag til sådanne ændringer, som den finder nødvendige.
- b) de gældende bestemmelser om forsyninger til forbrug om bord på skibe, i luftfartøjer og i internationale tog;
- c) andre fællesskabsakters bestemmelser om importafgiftsfritagelser.

Artikel 140

1. Ved denne forordnings ikrafttræden ophæves
- a) Rådets forordning (EØF) nr. 1544/69 af 23. juli 1969 om toldbehandlingen af varer, der indføres af rejsende i deres personlige bagage⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3313/81⁽³⁾;
- b) Rådets forordning (EØF) nr. 1410/74 af 4. juni 1974 om den toldordning, der skal gælde for varer, der er indført til fri omsætning i tilfælde af katastrofer, der rammer en eller flere medlemsstaters område⁽⁴⁾;
- c) Rådets forordning (EØF) nr. 1818/75 af 10. juli 1975 om landbrugsimportafgifter, udligningsafgifter og andre importbelastninger for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet heraf, som indføres af rejsende i deres personlige bagage⁽⁵⁾;
- d) forordning (EØF) nr. 1798/75, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 608/82⁽⁶⁾;
- e) Rådets forordning (EØF) nr. 1990/76 af 22. juli 1976 om toldbehandling af varer indført med henblik på afprøvning eller undersøgelse⁽⁷⁾;
- f) Rådets forordning (EØF) nr. 3060/78 af 19. december 1978 om fritagelse for importafgifter ved indførsel af varer i småforsendelser uden erhvervsmæssig karakter fra tredjelande⁽⁸⁾ ændret ved forordning (EØF) nr. 3313/81⁽⁹⁾;
- g) Rådets forordning (EØF) nr. 1028/79 af 8. maj 1979 om fritagelse for told efter den fælles toldtarif

Artikel 139

Denne forordning finder anvendelse med forbehold af

- a) Rådets forordning (EØF) nr. 754/76 af 25. marts 1976 om den toldbehandling, som skal anvendes for returvarer ved genindførsel til Fællesskabets toldområde⁽¹⁾;

(1) EFT nr. L 89 af 2. 4. 1976, s. 1.

(2) EFT nr. L 191 af 5. 8. 1969, s. 1.

(3) EFT nr. L 334 af 21. 11. 1981, s. 1.

(4) EFT nr. L 150 af 7. 6. 1974, s. 4.

(5) EFT nr. L 185 af 16. 7. 1975, s. 3.

(6) EFT nr. L 74 af 18. 3. 1982, s. 4.

(7) EFT nr. L 219 af 12. 8. 1976, s. 14.

(8) EFT nr. L 366 af 28. 12. 1978, s. 1.

(9) EFT nr. L 334 af 21. 11. 1981, s. 1.

ved indførsel af genstande bestemt for handicappede ⁽¹⁾.

2. Henvisninger til de i stk. 1 nævnte forordninger skal forstås som henvisninger til denne forordning.

Artikel 141

1. Der nedsættes et toldfritagelsesudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 142

Udvalget undersøger ethvert spørgsmål, som af formanden — enten på dennes initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant — rejses om anvendelsen af denne forordning.

Artikel 143

1. De nødvendige gennemførelsesbestemmelser til denne forordning fastsættes i henhold til fremgangsmåden i stk. 2 og 3 undtagen for så vidt angår følgende afsnit og artikler:

— kapitel I, afsnit V, XIV, XIX, XXII, XXIII, XXV, XXVI, XXVIII og XXIX,

— kapitel II, afsnit II, IV og V,

— kapitel III, artikel 133, stk. 1, og artikel 135.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udvalget træffer afgørelse med et flertal på 45 stemmer, idet der tillægges medlemsstaternes stemmer vægt i henhold til traktatens

artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de foreslåede bestemmelser, såfremt disse er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de foreslåede bestemmelser ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller foreligger en sådan ikke, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag om de bestemmelser, der skal fastsættes.

Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

c) Har Rådet ikke inden tre måneder efter, at sagen er indbragt for det, truffet nogen afgørelse, vedtager Kommissionen de foreslåede bestemmelser.

Artikel 144

Henvisningerne i nedennævnte forordninger til det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 1798/75, ændres til en henvisning til det udvalg, der nedsættes i henhold til artikel 141 i nærværende forordning:

a) artikel 15 i forordning (EØF) nr. 754/76;

b) artikel 25 i Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2. juli 1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter ⁽²⁾;

c) artikel 10 i Rådets forordning (EØF) nr. 1697/79 af 24. juli 1979 om opkrævning af import- og eksportafgifter, der ikke er opkrævet hos debitorer for varer, der er angivet til en toldprocedure, som medfører en forpligtelse til at betale sådanne afgifter ⁽³⁾.

Artikel 145

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1984.

⁽¹⁾EFT nr. L 134 af 31. 5. 1979, s. 8.

⁽²⁾EFT nr. L 175 af 12. 7. 1979, s. 1.

⁽³⁾EFT nr. L 197 af 3. 8. 1979, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 1983.

På Rådets vegne

J. ERTL

Formand

BILAG I

A. Bøger, publikationer og dokumenter

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
37.05	<p>Plader og film (bortset fra kinematografiske film), eksponerede og fremkaldte, negative eller positive:</p> <p>ex A. Mikrofilm af bøger, børnebilledbøger og børnemalebøger, arbejdsbøger, kryds- og tværsbøger, aviser og tidsskrifter samt dokumenter eller beretninger, der ikke har erhvervsmæssig karakter, og løse illustrationer, trykte sider og prøvebilleder bestemt til fremstilling af bøger</p> <p>ex B. Offsetfilm til fremstilling af bøger</p>
49.03	Børnebilledbøger og børnemalebøger
49.11	<p>Andre tryksager (herunder trykte billeder og fotografier):</p> <p>ex B. I andre tilfælde:</p> <ul style="list-style-type: none"> — løse illustrationer, trykte sider og prøvebilleder på papir bestemt til fremstilling af bøger, herunder mikrogengivelser heraf ⁽¹⁾ — mikrogengivelser af bøger, børnebilledbøger og børnemalebøger, arbejdsbøger, kryds- og tværsbøger, aviser og tidsskrifter samt dokumenter eller beretninger, der ikke har erhvervsmæssig karakter ⁽¹⁾ — bogkataloger og publikationer, som udbydes til salg af et forlag eller en boghandel, der er etableret uden for De europæiske Fællesskabers område — kataloger over film, lydoptagelser eller andet audiovisuelt materiale af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter — kort vedrørende særlige videnskabelige områder, som biologi, zoologi, botanik, mineralogi, palæontologi, arkæologi, etnologi, meteorologi, klimatologi og geofysik, samt meteorologiske og geofysiske diagrammer — turistplakater og turistlitteratur (hæfter, rejsehåndbøger, køre- og fartplaner, prospekter og lignende publikationer) såvel med som uden illustrationer, herunder også tryksager udsendt af private forretningsvirksomheder, hvis formål er at fremme rejser uden for De europæiske Fællesskabers område, herunder mikrogengivelser heraf ⁽¹⁾ — publikationer, hvis formål er at fremme studier uden for De europæiske Fællesskabers område, herunder mikrogengivelser heraf ⁽¹⁾ — arkitekt-, industri- og ingeniørtegninger samt reproduktioner heraf — bibliografisk oplysningsmateriale til gratis omdeling ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Toldfritagelsen gælder dog ikke for varer, hvor over 25 % af pladsen optages af annoncer. For så vidt angår turistplakater og turistbrochurer skal denne procentdel dog kun gælde for private forretningsannoncer.

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
ex 90.21	Instrumenter, apparater og modeller til demonstrationsbrug (f.eks. ved undervisning eller på udstillinger), uanvendelige til andet brug: — reliefkort vedrørende særlige videnskabelige områder som geologi, zoologi, botanik, mineralogi, palæontologi, arkæologi, etnologi, meteorologi, klimatologi og geofysik, samt meteorologiske og geofysiske diagrammer

B. Audiovisuelt materiale af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter

Det i bilag II A omhandlede materiale fremstillet af De forenede Nationer eller en af denne organisations særorganisationer.

BILAG II

A. Audiovisuelt materiale af uddannelsesmæssig videnskabelig eller kulturel karakter

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Modtagerinstitution eller -organisation
37.04	<p>Plader og film, eksponerede, men ikke fremkaldte, negative eller positive:</p> <p>A. Kinematografiske film:</p> <p>ex II. Andre positive, af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter</p>	<p>Enhver organisation (herunder radio- og fjernsynsselskaber), enhver institution eller sammenslutning, som af medlemsstaternes kompetente myndigheder er godkendt som berettigede til toldfri indførsel af sådanne genstande</p>
ex 37.05	<p>Plader og film (bortset fra kinematografiske film) eksponerede og fremkaldte, negative eller positive, af uddannelsesmæssig, videnskabelig og kulturel karakter</p>	
37.07	<p>Kinematografiske film, med eller uden lydspor eller bestående alene af lydspor, eksponerede og fremkaldte, negative eller positive:</p> <p>B. II. Andre positive:</p> <p>ex a) Filmjournaler (med eller uden lydspor), som gengiver begivenheder af aktuel interesse på tidspunkter for indførselen og indført til reproduktion, begrænser til to kopier pr. film</p> <p>ex b) Andre film</p> <ul style="list-style-type: none"> — arkivfilm (med eller uden lydspor) til brug i forbindelse med filmjournaler — underholdningsfilm, der er særligt egnede til børn og unge — andre film af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter 	
49.11	<p>Andre tryksager (herunder trykte billeder og fotografier):</p> <p>ex B. I andre tilfælde</p> <ul style="list-style-type: none"> — mikrokort eller andre lagringsmedier bestemt til informations- og dokumentationsafdelinger, som anvender EDB, af uddannelsesmæssig, videnskabelige eller kulturel karakter — vægkort udelukkende betegnet til demonstrations- og undervisningsformål 	
ex 90.21	<p>Instrumenter, apparater og modeller til demonstrationsbrug (f.eks. ved undervisning eller på udstillinger) uanvendelige til andet brug:</p> <ul style="list-style-type: none"> — mønstre, modeller og vægkort af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter udelukkende beregnet til demonstrations- og undervisningsformål — modeller eller billeder af abstrakte begreber som molekylestrukturer eller matematiske formler 	

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Modtagerinstitution eller -organisation
92.12	Grammofonplader og andre lydoptagelser eller lignende optagelser, plader, valser, film, bånd, tråd og andre medier, færdige til optagelse af lyd o.lign.; matricer til fremstilling af grammofonplader	Enhver organisation (herunder radio- og fjernsynsselskaber), enhver institution eller sammenslutning, som af medlemsstaternes kompetente myndigheder er godkendt som berettigede til toldfri indførsel af sådanne genstande
Diverse	ex B. Med optagelse: — af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter — hologrammer til projektion med laser — multimediasæt — materialer til programmeret undervisning, eventuelt i form af sæt, med hertil hørende trykte materialer, herunder billedkassetter og lyd-kassetter	

B. Samlerobjekter og kunstværker af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse	Modtagerinstitution eller -organisation
Diverse	Samlerobjekter og kunstværker, ikke bestemt til salg	Museer, kunstgallerier og andre institutioner, som af medlemsstaternes kompetente myndigheder er godkendt som berettigede til toldfri indførsel af sådanne genstande

BILAG III

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
49.11	Andre tryksager (herunder trykte billeder og fotografier): ex B. I andre tilfælde, i relief til blinde og svagtseende

BILAG IV

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
48.01	Papir og pap (herunder cellulosevat), i ruller og ark: ex F. Andre varer: — Braillepapir
48.15	Andet papir og pap (herunder cellulosevat), tilskåret: ex B. Andre varer: — Braillepapir
ex 66.02	Spadserestokke (herunder bjergstokke og siddestokke) samt piske, ridepiske o.lign.: — hvide stokke til blinde og svagtseende
84.51	Skrivemaskiner (undtagen kombinerede regne- og skrivemaskiner, checkbeskyttere): ex A. Skrivemaskiner — fremstillet til brug for blinde og svagtseende
ex 84.53	Automatiske databehandlingsmaskiner og enheder dertil, magnetiske og optiske læsere, maskiner til overførsel af data til databærere i kodet form samt maskiner til bearbejdning af sådanne data, ikke andetsteds tariferet: — materiel bestemt til mekanisk fremstilling af materiale i braille og båndoptagelser til blinde og svagtseende
ex 90.13	Optiske apparater og instrumenter, der ikke er tariferet andetsteds i dette kapitel (herunder projektører); lasere, bortset fra laserdioder: — storbilledfjernsynsprojektører for blinde og svagtseende
90.19	Ortopædiske artikler (herunder kirurgiske bæltter, brokbind o.lign.); benskinner og andre artikler til behandling af frakturer; kunstige lemmer, øjne, tænder og andre proteser; høreapparater og andre apparater eller artikler, der bæres af eller på personen eller implanteres i legemet for at afhjælpe et defekt eller svækket organ: ex B. II. Andre varer: — elektroniske apparater til orientering og sporing af hindringer for blinde og svagtseende
ex 90.21	Instrumenter, apparater og modeller til demonstrationsbrug (f.eks. ved undervisning eller på udstillinger), uanvendelige til andet brug: — pædagogiske hjælpemidler og apparater, der særlig er fremstillet til brug for blinde og svagtseende
ex 91.01	Lommeure, armbåndsure og lignende ure (herunder stopure af sådanne typer): — Braille-ure, dog ikke med urkasse af ædelt metal

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
92.11	<p>Grammofoner, dikteremaskiner og andre lydoptagere eller lydengivere (herunder plade og båndspillere med eller uden tonehoved); billed- og lydoptagere eller billed- og lydengivere til fjernsyn:</p> <p>ex A. II. Lydengivere:</p> <ul style="list-style-type: none">— pladespillere og båndspillere specielt fremstillet eller tilpasset til blinde og svagtseende
92.12	<p>Grammofonplader og andre lydoptagelser eller lignende optagelser; plader, valser, film, bånd, tråd og andre medier, færdige til optagelse af lyd o.lign.: matricer til fremstilling af grammofonplader:</p> <p>ex B. II. a) 2. Andre varer:</p> <ul style="list-style-type: none">— lydbøger <p>ex B. II. b) 2. Andre varer:</p> <ul style="list-style-type: none">— lydbøger— Magnetbånd og kassetter bestemt til fremstilling af braillebøger og lydbøger
97.04	<p>Selskabsspil (herunder spilleautomater og lignende spilleapparater, billardborde, rouletteborde og bordtennisrekvisitter):</p> <p>ex C. Andre varer:</p> <ul style="list-style-type: none">— spilleborde samt tilhørende udstyr fremstillet til brug for blinde og svagtseende— elektronisk aflæsningsapparat for blinde og svagtseende— alle andre genstande, der er specielt fremstillet med henblik på at hjælpe blinde og svagtseende frem uddannelsesmæssigt, videnskabeligt eller kulturelt

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 28. marts 1983

om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder

(83/181/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99 og 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I medfør af artikel 14, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beretningsgrundlag ⁽⁴⁾, afgiftsfritager medlemsstaterne med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser på betingelser, som de fastsætter med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug, endelig indførsel af goder, som er berettiget til anden toldfritagelse end den, der følger af den fælles toldtarif, eller som kunne have opnået sådan fritagelse, hvis de var blevet indført fra et tredjeland;

ifølge artikel 14, stk. 2 i nævnte direktiv skal Kommissionen forelægge Rådet forslag med henblik på indførelse af fællesskabsbestemmelser om skatter og afgifter, der præciserer anvendelsesområdet for de i stk. 1 nævnte fritagelser og de nærmere regler for disses praktiske gennemførelse;

det er ønskeligt, at der skabes en så snæver forbindelse som mulig mellem toldordningen og merværdiafgiftsordningen, men der må ved anvendelsen af sidstnævnte ordning tages hensyn til den forskellige målsætning og struktur for told og merværdiafgift;

der bør fastlægges forskellige merværdiafgiftsordninger, alt efter om der er tale om indførsel fra tredjelande eller om indførsel fra andre medlemsstater i det omfang, det er nødvendigt for at opfylde målene for harmoniseringen af skatter og afgifter, og der må kun indrømmes afgiftsfritagelse ved indførsel, såfremt der ikke opstår fare for, at fritagelsen griber ind i konkurrenceforholdene på hjemmemarkedet;

en række af de i øjeblikket gældende afgiftsfritagelser i medlemsstaterne er en følge af konventioner med tredjelande eller andre medlemsstater, der på grund af deres formål kun vedrører signatarstaten; det forekommer ikke hensigtsmæssigt på EF-plan at fastlægge vilkårene for indrømmelse af sådanne fritagelser, og det er derfor tilstrækkeligt at bemyndige de pågældende medlemsstater til at opretholde dem —

⁽¹⁾ EFT nr. C 171 af 11. 7. 1980, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 50 af 9. 3. 1981, s. 106.

⁽³⁾ EFT nr. C 300 af 18. 11. 1980, s. 11.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Anvendelsesområdet for de merværdiafgiftsfritagelser, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, litra d), i direktiv 77/388/EØF, samt reglerne for den praktiske anvendelse af disse fritagelser, som er omhandlet i nævnte direktivs artikel 14, stk. 2, fastlægges i henhold til nærværende direktiv. I henhold til nævnte artikel anvender medlemsstaterne de i nærværende direktiv nævnte fritagelser på betingelser som de fastsætter for at sikre en korrekt og enkel anvendelse og med henblik på at forhindre enhver mulig form for svig, unddragelse og misbrug.

2. Ved anvendelsen af dette direktiv forstås ved:

- a) »indførsel«, indførsel i henhold til artikel 7 i direktiv 77/388/EØF, samt overgang til fri omsætning, når varen ikke længere er under en af de i artikel 16, stk. 1 A i nævnte direktiv fastsatte ordninger eller under en ordning for midlertidig toldfri indførsel eller for transit;
- b) »personlige ejendele«, genstande, der er beregnet til de pågældendes personlige brug eller til brug i deres husholdning.

»Personlige ejendele« omfatter specielt

— løsøre og bohaver;

— cykler og motorcykler, motorkøretøjer til privat brug samt påhængsvogne hertil, campingvogne, lystfartøjer og privatfly.

»Personlige ejendele« omfatter endvidere husholdningsvarer svarende til en families normale forbrug, selskabsdyr og ridedyr.

Disse genstande må ikke ved deres beskaffenhed eller mængde give anledning til formodning om, at indførslen sker i erhvervsmæssigt øjemed, og de må ikke være bestemt til økonomisk virksomhed i henhold til artikel 4 i direktiv 77/388/EØF. Dog omfatter personlige ejendele også transportabelt værktøj, udstyr eller instrumenter, der er nødvendige for udøvelsen af den pågældendes erhverv;

- c) »løsøre og bohaver«, personligt udstyr, hvidevarer, møbler og udstyr beregnet til de pågældendes personlige brug eller til brug i deres husholdning;

d) »alkoholholdige produkter«, produkter (øl, vin, aperitiffer på basis af vin eller alkohol, akvavit, likør og alkoholholdige drikkevarer osv.) henhørende under pos. 22.03—22.09 i den fælles toldtarif;

e) »Fællesskab«, de områder af medlemsstaterne, hvor direktiv 77/388/EØF anvendes.

AFSNIT I

INDFØRSEL FRA LANDE UDEN FOR FÆLLESSKABET AF PERSONLIGE EJENDELE TILHØRENDE PRIVATPERSONER

Kapitel I

Personlige ejendele tilhørende fysiske personer der flytter deres sædvanlige opholdssted fra et tredjeland til Fællesskabet

Artikel 2

Med forbehold af artikel 3—10 indrømmes der fritagelse for merværdiafgift for personlige ejendele, der indføres af fysiske personer, der ændrer sædvanligt opholdssted fra et land uden for Fællesskabet til en af Fællesskabets medlemsstater.

Artikel 3

Afgiftsfritagelsen er begrænset til personlige ejendele, som,

- a) medmindre der kan godtgøres særlige omstændigheder, har været i den pågældendes besiddelse og, såfremt det drejer sig om genstande, som ikke kan fortæres, har været benyttet af denne på det tidligere sædvanlige opholdssted i mindst 6 måneder, inden vedkommende ophørte med at have sit sædvanlige opholdssted uden for Fællesskabet;
- b) agtes at benytte til samme formål på det nye sædvanlige opholdssted.

Medlemsstaterne kan desuden lade fritagelsen være betinget af, at de har været pålagt den normale told- og/eller afgiftsbelastning enten i oprindelseslandet eller i det seneste opholdsland.

Artikel 4

Der kan kun indrømmes afgiftsfritagelse til personer, der har haft sædvanligt opholdssted uden for Fællesskabet i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder.

De kompetente myndigheder kan dog gøre undtagelser fra denne regel, når den pågældende kan dokumentere, at det virkelig var hans hensigt at opholde sig uden for Fællesskabet i mindst 12 måneder.

Artikel 5

Afgiftsfritagelsen omfatter ikke

- a) alkoholholdige produkter;
- b) tobak og tobaksvarer;
- c) erhvervskøretøjer;
- d) materiel til anvendelse i erhvervsmæssigt øjemed, bortset fra transportabelt værktøj, udstyr eller instrumenter.

Køretøjer til blandet kørsel, der anvendes i handels- eller erhvervsmæssigt øjemed, kan ligeledes udelukkes fra fritagelse.

Artikel 6

Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, indrømmes der kun afgiftsfritagelse for personlige ejendele, der er angivet til endelig indførsel inden 12 måneder fra den dato, hvor den pågældende faktisk etablerer sit sædvanlige opholdssted i den medlemsstat, til hvilken indførslen foretages.

Personlige ejendele kan indføres ad flere gange inden for den frist, der er angivet i første afsnit.

Artikel 7

1. I de første tolv måneder efter datoen for angivelsen til endelig indførsel kan personlige ejendele hverken udlånes, pantsættes udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, uden at de kompetente myndigheder først underrettes herom.

2. Udlån, pantsætning, udlejning eller overdragelse, der foretages inden udløbet af den i stk. 1 anførte tidsfrist, medfører erlæggelse af merværdiafgift på de pågældende goder efter de satser, der var gældende på tidspunktet for udlånet, pantsætningen, udlejningen eller overdragelsen, og på grundlag af godernes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på dette tidspunkt.

Artikel 8

1. Uanset artikel 6, stk. 1, kan der indrømmes afgiftsfritagelse for personlige ejendele, der er indført endeligt, inden den pågældende etablerer sit sædvanlige opholdssted i den medlemsstat, til hvilken indførslen foretages, dersom vedkommende forpligter sig til inden 6 måneder faktisk at etablere sit sædvanlige opholdssted der. I forbindelse med denne forpligtelse skal der stilles en sikkerhed, hvis art og størrelse fastlægges af de kompetente myndigheder.

2. Ved anvendelse af stk. 1 beregnes den i artikel 3 fastsatte frist fra dagen for indførslen i den pågældende medlemsstat.

Artikel 9

1. Forlader den pågældende på grund af erhvervsmæssige forpligtelser det land uden for Fællesskabet, hvor han havde sædvanligt opholdssted, uden samtidig at etablere sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område, men med det fortsat senere at gøre dette, kan de kompetente myndigheder indrømme afgiftsfritagelse ved indførsel af personlige ejendele, som den pågældende i dette øjemed flytter til nævnte område.

2. Afgiftsfritagelse for de i stk. 1 anførte personlige ejendele indrømmes på de betingelser, der er fastsat i artikel 2—7, idet

- a) de frister, der er fastsat i artikel 3, litra a), og i artikel 6, stk. 1, beregnes fra indførselsdatoen;
- b) den frist, der omhandles i artikel 7, stk. 1, beregnes fra den dato, hvor den pågældende faktisk etablerer sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område.

3. For at opnå afgiftsfritagelse skal den pågældende desuden forpligte sig til faktisk at etablere sit sædvanlige opholdssted på en medlemsstats område inden for en periode, der fastlægges af de kompetente myndigheder alt efter den foreliggende situation. I forbindelse med denne forpligtelse, kan de kompetente myndigheder kræve, at der stilles en sikkerhed, hvis art og størrelse de fastlægger.

Artikel 10

De kompetente myndigheder kan gøre undtagelser fra artikel 3, litra a) og b), artikel 5, litra c) og d), og artikel 7, når en person flytter sit sædvanlige opholdssted fra et land uden for Fællesskabet til en medlemsstats område som følge af ekstraordinære politiske omstændigheder.

Kapitel II

Varer, som indføres i forbindelse med indgåelse af ægteskab

Artikel 11

1. Med forbehold af artikel 12—15 indrømmes der fritagelse for personligt udstyr og løsøre og bohave, også nyt, som tilhører en person, der flytter sit sædvanlige opholdssted fra et land uden for Fællesskabet til en medlemsstats område som følge af indgåelse af ægteskab.

2. Der indrømmes ligeledes afgiftsfritagelse for gaver, der sædvanligvis gives ved et bryllup, og som af personer, der har deres sædvanlige opholdssted i et land uden for Fællesskabet, foræres den person, der er omhandlet i stk. 1. Fritagelsen gælder for gaver, hvis enhedsværdi ikke overstiger 200 ECU. Medlemsstaterne kan dog indrømme fritagelse, i tilfælde af at beløbet på 200 ECU overskrides, for så vidt den enkelte gaves værdi ikke overstiger 1 000 ECU.

3. Medlemsstaterne kan lade afgiftsfritagelsen for de i stk. 1 omhandlede varer være betinget af, at de har været pålagt den normale told- og/eller afgiftsbelastning enten i oprindelseslandet eller i det seneste opholdsland.

Artikel 12

Fritagelse efter artikel 11 indrømmes kun personer, der

a) har haft sædvanligt opholdssted i et land uden for Fællesskabet i en sammenhængende periode på mindst 12 måneder. Denne bestemmelse kan dog fraviges, såfremt den pågældende virkelig havde til hensigt at opholde sig uden for Fællesskabet i mindst 12 måneder;

b) dokumenterer, at de har indgået ægteskab.

Artikel 13

Fritagelsen omfatter ikke alkoholholdige produkter, tobak og tobaksvarer.

Artikel 14

1. Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, indrømmes der kun fritagelse for så vidt angår goder, der er endeligt indført

— tidligst 2 måneder inden den fastsatte bryllupsdag. I dette tilfælde kan afgiftsfritagelsen betinges af, at der stilles en passende sikkerhed, hvis beskaffenhed og værdi fastlægges af de kompetente myndigheder, og

— senest 4 måneder efter bryllupsdagen.

2. De i artikel 11 omhandlede goder kan indføres ad flere gange indenfor den frist, der er omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

Artikel 15

1. I de første tolv måneder efter datoen for angivelsen til endelig indførsel må de personlige ejendele hverken udlånes, pantsættes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, uden at de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. Udlån, pantsætning, udlejning eller overdragelse, der foretages inden udløbet af den i stk. 1 anførte tidsfrist, medfører erlæggelse af merværdiafgift på de pågældende ejendele efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, pantsætningen, udlejningen eller overdragelsen, og på grundlag af ejendelenes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Kapitel III

Personlige ejendele erhvervet ved arv

Artikel 16

Med forbehold af artikel 17—19 indrømmes der fritagelse for så vidt angår personlige ejendele, som en fysisk person, der har sædvanligt opholdssted i en medlemsstat, erhverver ved legal arv eller testamentsarv.

Artikel 17

Afgiftsfritagelsen omfatter ikke

- a) alkoholholdige varer;
- b) tobak og tobaksvarer;
- c) erhvervskøretøjer;

- d) materiel til erhvervmæssig brug, bortset fra transportabelt værktøj, udstyr eller instrumenter, der var nødvendige for afdødes erhverv;
- e) lagerbeholdninger af råstoffer og færdigvarer eller halvfabrikata;
- f) husdyrbesætninger og beholdninger af landbrugsprodukter, som overstiger en families normale behov.

Artikel 18

1. Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår ejendele, der er endeligt indført senest 2 år efter overtagelsen deraf (endelig opgørelse af arven).

Vedkommende myndigheder kan dog under særlige omstændigheder indrømme forlængelse af denne frist.

2. Ejendele kan indføres ad flere gange inden for den frist, der er anført i stk. 1.

Artikel 19

Artikel 16—18 finder tilsvarende anvendelse på personlige ejendele, som en juridisk person, der driver virksomhed uden vinding for øje, og som er etableret på en medlemsstats område, erhverver ved testamentsarv.

AFSNIT II

ELEVERS OG STUDERENDES PERSONLIGE UDSKYR, SKOLEMATERIALE, LØSØRE OG BOHAVE*Artikel 20*

1. Der indrømmes fritagelse for så vidt angår personligt udstyr, skolemateriale og brugt løsøre og bohave, der indgår i en normal møblering af et værelse til en studerende, såfremt dette er beregnet til personlig brug under studietiden og tilhører elever eller studerende, som bosætter sig i en medlemsstat for at studere.

2. I denne artikel forstås ved

- a) »elev« eller »studerende« enhver, der er indskrevet ved en læreanstalt for dér at følge undervisningen på fuldtidsbasis;
- b) »personligt udstyr«: hvidevarer, linned og beklædningsgenstande, også nyt;

- c) »skolemateriale«: genstande og redskaber (herunder regnemaskiner og skrivemaskiner), der normalt anvendes af en elev eller studerende ved studierne.

Artikel 21

Afgiftsfritagelsen kan indrømmes mindst én gang hvert skoleår.

AFSNIT III

INDFØRSLER AF RINGE VÆRDI*Artikel 22*

Medlemsstaterne kan indrømme fritagelser for så vidt angår indførsler, hvis samlede værdi ikke overstiger 22 ECU.

Artikel 23

Fritagelsen omfatter ikke:

- a) alkoholholdige varer;
- b) parfume og toiletvand;
- c) tobak og tobaksvarer.

AFSNIT IV

INVESTERINGSGODER OG ANDET UDSKYR DER IND- FØRES VED OVERFLYTNING AF AKTIVITETER*Artikel 24*

1. Med forbehold af medlemsstaternes industri- og handelspolitiske bestemmelser og af artikel 25—28 kan medlemsstaten indrømme fritagelse ved indførsel af investeringsgoder og andet udstyr tilhørende virksomheder, som endeligt indstiller deres aktivitet i afsendelseslandet for at udøve en lignende aktivitet i indførselsmedlemsstaten, og som over for de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten på forhånd har erklæret, at de vil indlede sådan aktivitet i medfør af artikel 22, stk. 1, i direktiv 77/388/EØF.

Hvis den overflyttede virksomhed er en landbrugsbedrift, indrømmes der ligeledes fritagelse for besætningen.

2. I stk. 1 forstås ved

- »aktivitet«, erhvervsvirksomhed i henhold til artikel 4 i direktiv 77/388/EØF,
- »virksomhed«: en selvstændig økonomisk produktionsenhed eller servicevirksomhed.

Artikel 25

1. Den i artikel 24 omhandlede fritagelse er begrænset til investeringsgoder og andet udstyr, som

- a) undtagen i særligt fælde, der begrundes af omstændigheder, reelt har været benyttet i virksomheden i mindst 12 måneder inden den dato, hvor virksomheden ophørte sin aktivitet i det pågældende tredjeland;
- b) agtes benyttet til samme formål efter overflytningen;
- c) er bestemt til udøvelse af en aktivitet, der ikke er afgiftsfritaget i henhold til artikel 13 i direktiv 77/388/EØF;
- d) stemmer overens med den pågældende virksomheds art og størrelse.

2. Medlemsstaterne kan dog indrømme fritagelse for så vidt angår investeringsgoder og udstyr, der fra en anden medlemsstat er indført af velgørende eller filantropiske organisationer i forbindelse med disses overflytning til indførselsmedlemsstaten.

Denne fritagelse indrømmes dog kun, dersom vedkommende investeringsgoder og udstyr ikke ved anskaffelsen var fritaget for moms i medfør af artikel 15, nr. 12, i direktiv 77/388/EØF.

3. Indtil de i artikel 17, stk. 6, første afsnit, i direktiv 77/388/EØF omhandlede fælles regler træder i kraft, kan medlemsstaterne helt eller delvis undlade at indrømme fritagelse for investeringsgoder, for hvilke de har gjort brug af bestemmelserne i samme stykkes andet afsnit.

Artikel 26

Fritagelsen omfatter ikke virksomheder, der er etableret uden for Fællesskabet, og hvis overflytning til en medlemsstats område skyldes eller foretages med henblik på fusion med eller optagelse i en virksomhed, der er etableret i Fællesskabet, uden at der indledes en ny aktivitet.

Artikel 27

Fritagelsen omfatter ikke

- a) transportmidler, der ikke har karakter af produktions- eller servicemidler,
- b) levnedsmidler eller foder af enhver art,
- c) brændstoffer og lagerbeholdninger af råstoffer, færdigvarer eller halvfabrikata,
- d) husdyr, der ejes af kreaturhandlere.

Artikel 28

Undtagen i særligt fælde, der begrundes af omstændighederne, indrømmes den i artikel 24 omhandlede fritagelse kun for så vidt angår investeringsgoder og udstyr, der er indført inden 12 måneder fra den dato, hvor virksomheden indstillede sin aktivitet i afsendelseslandet.

AFSNIT V

INDFØRSEL AF VISSE LANDBRUGSPRODUKTER ELLER AF PRODUKTER TIL ANVENDELSE I LANDBRUGET

Kapitel I

Produkter, der fremstilles af landbrugere i Fællesskabet på ejendomme i en anden stat end indførselsstaten

Artikel 29

1. Med forbehold af artikel 30 og 31 indrømmes der fritagelse for så vidt angår agerbrugs-, husdyrbrugs-, biavls-, havebrugs- og skovbrugsprodukter hidrørende fra ejendomme i et land i umiddelbar nærhed af indførselsmedlemsstatens område, når disse ejendomme drives af landbrugere, hvis hovedvirksomhed er beliggende i denne medlemsstat i umiddelbar nærhed af det pågældende land.

2. For at husdyrbrugsprodukter kan omfattes af stk. 1 må de stamme fra dyr, der er opdrættet erhvervet eller indført på indførselsmedlemsstatens almindelige beskatningsvilkår.

3. Der indrømmes fritagelse for så vidt angår racerene heste på 6 måneder eller derunder, der er født uden for

indførselsmedlemsstaten af dyr, som er gjort drægtige i denne medlemsstat og efterfølgende udført midlertidigt med henblik på at føde.

Artikel 30

Fritagelsen er begrænset til produkter som ikke er behandlet på anden måde, end hvad der er normalt efter høst eller fremstilling.

Artikel 31

Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår produkter, der indføres af landbrugeren eller for dennes regning.

Artikel 32

Dette kapitel finder tilsvarende anvendelse på produkter, der stammer fra fiskeri eller fiskeopdræt i søer og vandløb, der grænser op til indførselsmedlemsstatens område, udøvet af fiskere etableret i denne medlemsstat, samt for produkter, der stammer fra jagt på disse søer og vandløb, udøvet af jægere etableret i indførselsmedlemsstaten.

Kapitel II

Frø, sædekorn, gødning og produkter, der kræves til behandling af jordbund og planter

Artikel 33

Med forbehold af artikel 34 indrømmes der fritagelse for så vidt angår frø, sædekorn, gødning og produkter til behandling af jordbund og planter, og som dels er bestemt til brug på ejendomme, der er beliggende i en medlemsstat i umiddelbar nærhed af et land uden for Fællesskabet eller en anden medlemsstat, og dels bruges af landbrugere, hvis bedrift er beliggende i det pågældende land uden for Fællesskabet eller den pågældende anden medlemsstat i umiddelbar nærhed af indførselsmedlemsstatens område.

Artikel 34

1. Fritagelsen er begrænset til de mængder frø sædekorn, gødning og andre produkter, der svarer til den pågældende ejendoms driftsbehov.

2. Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår frø, sædekorn, gødning og andre produkter, der af den

pågældende landbruger selv eller for dennes regning indføres direkte i indførselsmedlemsstaten.

3. Fritagelsen kan af indførselsmedlemsstaten gøres betinget af gensidighed.

AFSNIT VI

INDFØRSEL AF TERAPEUTISKE STOFFER, LÆGEMIDLER, FORSØGSDYR OG BIOLOGISKE ELLER KEMISKE STOFFER

Kapitel I

Forsøgsdyr og biologiske og kemiske stoffer beregnet til forskning

Artikel 35

1. Der indrømmes fritagelse for så vidt angår:

a) dyr, som er særlig opdrættede med henblik på anvendelse i laboratorier og som udleveres gratis til dette formål;

b) biologiske og kemiske stoffer:

— som indføres gratis fra en anden medlemsstats område, eller

— som indføres fra lande uden for Fællesskabet inden for de grænser og på de betingelser der er fastsat i artikel 60, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter ⁽¹⁾.

2. Fritagelse i henhold til stk. 1 omfatter kun dyr og biologiske eller kemiske stoffer, der er bestemt

— enten til offentlige eller almennyttige institutioner med undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse og til afdelinger af en offentlig eller en almennyttig institution, som har undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse,

— eller til private institutioner, der har undervisning eller videnskabelig forskning som hovedbeskæftigelse, og som af vedkommende myndigheder i medlemsstaterne har fået tilladelse til at modtage disse forsendelser afgiftsfrit.

⁽¹⁾ Se side 1 i denne Tidende.

Kapitel II

Terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker, og reagensmidler til bestemmelse af blod- og vævstyper

Artikel 36

1. Med forbehold af fritagelsen i artikel 14, stk. 1 litra a), i direktiv 77/388/EØF og af artikel 37 nedenfor indrømmes der fritagelse for så vidt angår

- a) terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker,
- b) reagensmidler til bestemmelse af blodtyper,
- c) reagensmidler til bestemmelse af vævstyper.

2. I stk. 1 forstås ved

- »terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker«: menneskeblod og derivater deraf (rent menneskeblod, tørret plasma fra mennesker, albumin fra mennesker, stabile opløsninger af proteiner i plasma fra mennesker, immunoglobulin fra mennesker og fibrinogen fra mennesker);
- »reagensmidler til bestemmelse af blodtyper«: alle reagensmidler, der hidrører fra mennesker, dyr planter eller andet, til bestemmelse af blodtyper og til sporing af uforenelighed af blod;
- »reagensmidler til bestemmelse af vævstyper«: alle reagensmidler, der hidrører fra mennesker, dyr, planter eller andet, til bestemmelse af vævstyper hos mennesker.

Artikel 37

Fritagelse indrømmes kun for så vidt angår varer, som

- a) er beregnet til institutter eller laboratorier, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på anvendelse af disse varer udelukkende i medicinsk eller videnskabeligt, ikke-erhvervsmæssigt øjemed;
- b) er vedlagt en konformitetsattest, der er udstedt af et organ med beføjelse hertil i det tredjeland, de hidrører fra;
- c) er indeholdt i beholdere, der er forsynet med en speciel identifikationsetiket.

Artikel 38

Fritagelsen omfatter også eventuelle specialemballager, som er nødvendige for transport af terapeutiske stoffer, der hidrører fra mennesker, eller af reagensmidler til bestemmelse af blod- og vævstyper, samt af eventuelle opløsningsvæsker og tilbehør der er nødvendige ved bru-

gen af nævnte stoffer og reagensmidler, og som forsendelserne måtte indeholde.

Kapitel III

Farmaceutiske produkter til brug ved internationale sportsarrangementer

Artikel 39

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår farmaceutiske produkter, der skal bruges som lægemidler til personer eller dyr, der deltager i internationale sportsarrangementer, i det omfang det er nødvendigt for at dække deres behov under opholdet i indførselsmedlemsstaten.

AFSNIT VII

FORSENDELSER TIL VELGØRENDE ELLER FILANTROPISKE ORGANISATIONER

Artikel 40

Medlemsstaterne har mulighed for at begrænse mængderne eller værdien af de i artikel 41—55 omhandlede goder for at afbøde eventuelt misbrug og for at imødegå væsentlig konkurrencefordrejning.

Kapitel I

Goder, der indføres til generelle formål

Artikel 41

1. Med forbehold af artikel 42 og 44 indrømmes der fritagelse for så vidt angår:

- a) helt nødvendige goder, der er erhvervet gratis, og som indføres af statsorganer eller andre private velgørende eller filantropiske organisationer, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på at blive uddelt gratis til trængende personer.
- b) goder af enhver art, der af en person eller en organisation, der er etableret i et andet land end indførselsmedlemsstaten, uden erhvervsmæssig interesse fra giverens side sendes gratis til statslige eller andre private velgørende og filantropiske organisationer der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på indsamling af økonomiske midler under lejlighedsvis forekommende velgøringsarrangementer til fordel for trængende personer;

- c) udstyr og kontormateriale, der af en person eller en organisation der er etableret i et andet land end indførselsmedlemsstaten, uden erhvervsmæssig interesse fra giverens side sendes gratis til private velgørende eller filantropiske organisationer, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på udelukkende at skulle anvendes til disse organisationers drift eller til at opfylde deres velgørende eller filantropiske formål.

2. Ved »helt nødvendige goder« forstår goder, der er nødvendige for at tilfredsstille personernes umiddelbare behov, såsom fødevarer, medicin, beklædningsgenstande og tæpper.

Artikel 42

Fritagelsen omfatter ikke:

- a) alkoholholdige varer,
- b) tobak og tobaksvarer,
- c) kaffe og te,
- d) motorkøretøjer bortset fra ambulancer

Artikel 43

Der indrømmes kun fritagelse til organisationer, hvis regnskaber gør det muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere de foretagne transaktioner, og som giver alle de garantier, der skønnes nødvendige.

Artikel 44

1. De i artikel 41 omhandlede goder må af den organisation, der har opnået fritagelse, hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag til andre formål end de i samme artikels stk. 1, litra a) og b) angivne, medmindre de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en organisation, som i medfør af artikel 41 og 43 kan opnå fritagelse, opretholdes fritagelsen, for så vidt organisationen benytter goderne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af merværdiafgiften efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, samt på grundlag af godernes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 45

1. Såfremt en organisation som omhandlet i artikel 41 ikke længere opfylder betingelserne for at opnå fritagelse eller agter at anvende goder, der er indført afgiftsfrit, til andre formål end de i nævnte artikel fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For goder, der fortsat besiddes af organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for at opnå afgiftsfritagelse, erlægges merværdiafgiften efter de satser, der var gældende på den dato, hvor de pågældende betingelser ophørte med at være opfyldt, samt på grundlag af de pågældende goders beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

3. For goder, der af den organisation, der har opnået afgiftsfritagelse, anvendes til andre formål end de i artikel 41 fastsatte, erlægges merværdiafgiften efter de satser, der var gældende på datoen, fra hvilken goderne anvendtes til andet formål, samt på grundlag af de pågældende goders beskaffenhed og værdi som konstateret og godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Kapitel II

Goder, der indføres til fordel for handicappede

Artikel 46

1. Der indrømmes fritagelse for så vidt angår goder, der er specielt fremstillet med henblik på uddannelse, beskæftigelse og indpasning i samfundet af blinde samt andre fysisk eller psykisk handicappede, og som

- a) indføres af institutioner eller organisationer, som hovedsageligt varetager uddannelse af eller yder bistand til handicappede, og som af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne er godkendt som berettigede til afgiftsfri indførsel af sådanne goder,
- b) uden erhvervsmæssig interesse fra giverens side foræres til en sådan institution eller organisation.

2. Fritagelsen gælder også for reservedele, dele eller tilbehør, der er tilpasset til de pågældende genstande samt for værktøj til vedligeholdelse, kontrol, justering eller reparation af disse genstande, såfremt disse reservedele, dele, tilbehør eller værktøj indføres samtidig med sådanne genstande, eller, såfremt de indføres sene-

re, tydeligt kan identificeres som værende bestemt til genstande, der allerede er indført eller vil kunne indføres afgiftsfrit, på det tidspunkt, hvor der ansøges om afgiftsfritagelse for vedkommende reservedele, dele, tilbehør eller værktøj.

3. Goder, for hvilke der indrømmes fritagelse, må ikke anvendes til andre formål end blindes og andre handicappedes uddannelse, beskæftigelse eller indpasning i samfundet.

Artikel 47

1. De pågældende institutioner eller organisationer kan uden vinding for øje udlåne, udleje eller overdrage de goder, som er indført afgiftsfrit, til de i artikel 46 omhandlede personer, som disse institutioner eller organisationer beskæftiger sig med, uden at der skal betales merværdiafgift ved indførslen.

2. Der må ikke foretages udlån, udlejning eller overdragelse på andre end de i stk. 1 fastsatte vilkår, uden at de kompetente myndigheder først underrettes herom.

I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en institution eller organisation, som kan opnå fritagelse for afgiften, bibeholdes fritagelser for så vidt institutionen eller organisationen benytter det nævnte gode i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af, at der forinden betales merværdiafgift efter den på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen gældende sats på grundlag af godernes beskaffenhed og værdi, som er konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 48

1. Såfremt en institution eller organisation som omhandlet i artikel 46 ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse eller agter at anvende en genstand, der er indført afgiftsfrit, til andre formål end de i de nævnte artikler fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For genstande, der fortsat besiddes af institutioner eller organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse, erlægges der merværdiafgift efter de satser, der var gældende på den dato, hvor de pågældende betingelser ophørte med at være opfyldt, samt på grundlag af genstandenes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

3. For genstande, der af den institution eller organisation, der har opnået fritagelse, anvendes til andre formål end de i artikel 46 fastsatte, erlægges der merværdiafgift efter de satser, der var gældende på datoen, fra hvilken genstandene anvendtes til andet formål, samt på grundlag af genstandenes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Kapitel III

Goder, der indføres til fordel for katastroferamte

Artikel 49

1. Med forbehold af artikel 50—55 indrømmes der fritagelse for så vidt angår goder, der indføres af statsorganer eller private organisationer af velgørende eller filantropisk art, der er godkendt af de kompetente myndigheder, med henblik på

- a) gratis at blive uddelt til ofre for katastrofer, der rammer en eller flere medlemsstaters område, eller
- b) gratis at blive stillet til rådighed for ofre for sådanne katastrofer, idet de pågældende organer eller organisationer dog bevarer ejendomsretten.

2. Goder, der indføres af hjælpeenheder til dækning af deres behov i den tid, aktionen varer, omfattes ligeledes af den i stk. 1 omhandlede fritagelse på de samme betingelser.

Artikel 50

Fritagelsen omfatter ikke materialer og udstyr beregnet til genopbygning af katastroferamte områder.

Artikel 51

Indrømmelse af fritagelse kræver en Kommissionsbeslutning, der efter anmodning fra den eller de pågældende medlemsstater træffes efter en hasteprocedure med konsultation af de øvrige medlemsstater. I den beslutning fastsættes om fornødent omfanget af og betingelserne for fritagelsen.

Medlemsstater, der er ramt af en katastrofe, kan, indtil Kommissionens beslutning er meddelt dem, tillade suspension af merværdiafgift ved indførsel af goder til

de i artikel 49 fastsatte formål, forudsat af den organisation, der indfører goderne, forpligter sig til at erlægge denne afgift, såfremt fritagelsen ikke indrømmes.

Artikel 52

Der indrømmes kun fritagelse til organisationer, hvis regnskaber gør det muligt for de kompetente myndigheder at kontrollere de foretagne transaktioner, og som giver alle de garantier, der skønnes nødvendige.

Artikel 53

1. De i artikel 49, stk. 1, omhandlede goder må, af de organisationer, der har opnået fritagelse, hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag på andre vilkår end de i denne artikel fastsatte, med mindre de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en organisation, som i medfør af artikel 49 kan opnå fritagelse, opretholdes fritagelsen, for så vidt organisationen benytter varerne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af merværdiafgiften efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, samt på grundlag af varens beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 54

1. Hvis de i artikel 49, stk. 1, litra b), omhandlede goder ikke længere anvendes af katastrofeofre, må disse varer hverken udlånes, udlejes eller overdrages mod eller uden vederlag, medmindre de kompetente myndigheder forinden underrettes herom.

2. I tilfælde af udlån, udlejning eller overdragelse til en organisation, som i medfør af artikel 49 kan opnå fritagelse, eller i givet fald til en organisation, som kan opnå fritagelse i medfør af artikel 41, stk. 1, litra a), opretholdes fritagelsen, for så vidt organisationen benytter goderne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse.

I andre tilfælde er udlån, udlejning eller overdragelse betinget af forudgående erlæggelse af merværdiafgiften

efter de satser, der var gældende på datoen for udlånet, udlejningen eller overdragelsen, samt på grundlag af godets beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme tidspunkt.

Artikel 55

1. Såfremt en organisation som omhandlet i artikel 49 ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse eller agter at anvende goder, der er indført afgiftsfrit, til andre formål end de i den nævnte artikel fastsatte, skal den underrette de kompetente myndigheder herom.

2. For goder, der fortsat besiddes af organisationer, der ikke længere opfylder betingelserne for fritagelse, opretholdes fritagelsen, når goderne overdrages til en organisation, som i medfør af dette kapitel kan opnå fritagelse, eller i givet fald til en organisation som kan opnå fritagelse i medfør af artikel 41, for så vidt den pågældende organisation benytter goderne i et øjemed, der giver ret til denne fritagelse. I andre tilfælde erlægges merværdiafgiften for de pågældende goder efter de satser, der var gældende på det tidspunkt, hvor de nævnte betingelser ophørte med at være opfyldt, samt på grundlag af godernes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på dette tidspunkt.

3. For goder, der af den organisation, der har opnået fritagelse, anvendes til andre formål end de i dette kapitel fastsatte, erlægges merværdiafgiften efter de satser, der var gældende på datoen, fra hvilken goderne anvendtes til andet formål, samt på grundlag af godernes beskaffenhed og toldværdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

AFSNIT VIII

INDFØRSEL I FORBINDELSE MED VISSE INTERNATIONALE FORBINDELSER

Kapitel I

Hædersbevisninger i form af ordener og belønninger

Artikel 56

Såfremt de pågældende over for de kompetente myndigheder fremlægger fyldestgørende dokumentation, og såfremt der ikke handles i erhvervsmæssigt øjemed, indrømmes der fritagelse for så vidt angår

- a) ordener, der af regeringen i et andet land end indførselsmedlemsstaten tildeles personer, der har sædvanligt opholdssted i denne stat;
- b) pokaler, medaljer og lignende af hovedsaglig symbolsk betydning, som i et andet land end importmedlemsstaten er givet til personer med sædvanligt opholdssted i denne stat som hædersbevisning for deres virksomhed inden for bestemte områder såsom kunst, videnskab, sport eller den offentlige tjeneste, eller som de har gjort sig fortjent til ved en særlig begivenhed, og som indføres af disse personer selv;
- c) pokaler, medaljer og lignende af hovedsaglig symbolsk betydning, som foræres af myndigheder eller personer i et andet land end importmedlemsstaten, med henblik på at blive udleveret inden for sidstnævnte stats område i samme øjemed som under litra b).

Kapitel II

Gaver, der modtages i forbindelse med mellemfolkeligt samarbejde

Artikel 57

Med forbehold af bestemmelserne om den internationale rejsetrafik, hvor disse finder anvendelse og af artikel 58 og 59 indrømmes der fritagelse for så vidt angår goder,

- a) der indføres af personer, som har aflagt officielt besøg i et andet land end det land, hvori de har deres sædvanlige opholdssted, og som ved denne lejlighed har modtaget disse som gaver fra værtslandets myndigheder;
- b) der indføres af personer, som aflægger officielt besøg i indførselsmedlemsstaten, og som ved denne lejlighed agter at give disse goder som gave til værtslandets myndigheder;
- c) som officielle myndigheder, offentlige sammenslutninger eller almennyttige foreninger i et andet land end indførselsmedlemsstaten som tegn på venskab eller velvilje sender som gave til officielle myndigheder, offentlige sammenslutninger eller almennyttige foreninger i indførselsmedlemsstaten, når modtageren har de kompetente myndigheders godkendelse til at modtage sådanne goder afgiftsfrit.

Artikel 58

Afgiftsfritagelsen omfatter ikke alkoholholdige varer, tobak og tobaksvarer.

Artikel 59

Der indrømmes kun afgiftsfritagelse

- såfremt de goder, der er beregnet som gaver, blot gives lejlighedsvis,
- såfremt gavernes beskaffenhed, værdi og mængde ikke kan give anledning til tvivl om, at indførslen sker i ikke-erhvervsmæssigt øjemed,
- såfremt gaverne ikke anvendes i erhvervsmæssigt øjemed.

Kapitel III

Goder beregnet til brug for statsoverhoveder

Artikel 60

Inden for de grænser og på de betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder, indrømmes der fritagelse for så vidt angår:

- a) gaver til regerende statsoverhoveder,
- b) goder, der skal bruges eller forbruges af regerende statsoverhoveder fra en anden stat eller af disses officielle repræsentanter under officielt ophold i importmedlemsstaten. Indførselsmedlemsstaten kan dog gøre afgiftsfritagelsen betinget af, at den er gensidig.

Stk. 1 gælder ligeledes for personer, der på internationalt plan har tilsvarende privilegier som regerende statsoverhoveder.

AFSNIT IX

INDFØRSEL AF VARER I SALGSFREMMEDE ØJEMED

Kapitel I

Vareprøver af ringe værdi

Artikel 61

1. Med forbehold af artikel 65, stk. 1, litra a), indrømmes der fritagelse for så vidt angår vareprøver af

ringe værdi, der kun kan bruges til at søge ordrer indhentet på varer af samme beskaffenhed.

2. De kompetente myndigheder kan som betingelse for fritagelsen kræve, at visse artikler ved iturivning, gennemhulning, uforgængelig og tydelig mærkning eller på anden måde for bestandig gøres uanvendelige, uden at de dog derved mister deres værdi som vareprøve.

3. I stk. 1 forstås ved »vareprøve«: artikler af enhver art, som er typiske for en kategori af varer, og hvis præsentationsform og med hensyn til denne bestemte varetype eller -kvalitet gør dem uanvendelige til andet formål end kundesøgning.

Kapitel II

Tryksager og genstande af reklamemæssig art

Artikel 62

Med forbehold af artikel 63 indrømmes der fritagelse for så vidt angår tryksager af reklamemæssig art såsom kataloger, prislister, brugsanvisninger og beskrivelser, der refererer til

- a) varer, der sælges eller udlejes, eller
- b) tjenesteydelser, der tilbydes inden for transport, handelsforsikring eller bankvirksomhed

af en person, der er etableret uden for indførselsmedlemsstaten.

Artikel 63

Fritagelse i henhold til artikel 62 indrømmes kun for reklametryksager, som opfylder følgende betingelser:

- a) tryksagerne skal være tydeligt mærket med navnet på det firma, der fremstiller, sælger eller udlejer varerne, eller som præsterer de tjenesteydelser, der refereres til;
- b) hver forsendelse må kun indeholde et enkelt dokument eller et enkelt eksemplar af hvert dokument, hvis forsendelsen omfatter flere dokumenter; dog kan der indrømmes fritagelse også for forsendelser, der indholder flere eksemplarer af samme dokument, når disse samlede bruttovægt ikke overstiger 1 kg;

- c) tryksager må ikke sendes i samlede forsendelser fra en og samme afsender til en og samme modtager.

Artikel 64

Der indrømmes ligeledes fritagelse for så vidt angår genstande af reklamemæssig art, der er uden egentlig handelsværdi, og som leverandører sender gratis til deres kunder, såfremt de pågældende genstande ikke kan anvendes til andre formål.

Kapitel III

Produkter, der anvendes eller forbruges under en udstilling eller et lignende arrangement

Artikel 65

1. Med forbehold af artikel 66—69 indrømmes der fritagelse for så vidt angår:

- a) mindre vareprøver, som repræsenterer varer, der er bestemt til en udstilling eller et lignende arrangement;
- b) varer, der indføres udelukkende med henblik på demonstration enten af de pågældende varer eller af maskiner eller apparater, der er fremstillet uden for Fællesskabets toldområde, og som fremvises på en udstilling eller ved et lignende arrangement;
- c) forskellige materialer af ringe værdi såsom maling, fernis, tapet osv. til brug ved opbygning, indretning og dekoration af midlertidige stande på en udstilling eller ved et lignende arrangement, og som ikke kan genanvendes;
- d) tryksager, kataloger, brochurer, prislister, reklameplakater, kalendere (også illustrerede), uindrammede fotografier og andre genstande, der uddeles gratis som reklame for varer, og som anvendes på en udstilling eller ved et lignende arrangement.

2. I stk. 1 forstås ved »udstilling eller lignende arrangement«:

- a) udstillinger, messer og lignende arrangementer for handel, industri, landbrug og håndværk;
- b) udstillinger eller arrangementer, der hovedsagelig foranstalles i velgørende øjemed;
- c) udstillinger eller arrangementer, der hovedsagelig foranstalles i videnskabeligt, teknisk, håndværksmæssigt, kunstnerisk, uddannelsesmæssigt, kulturelt, sportsligt, religiøst, kultisk, fagforenings- eller turistmæssigt øjemed eller for at fremme mellemfolkelig forståelse;

- d) møder mellem repræsentanter for internationale organisationer eller sammenslutninger;
- e) officielle højtideligheder og arrangementer samt mindearrangementer og mindehøjtideligheder;

men ikke privat foranstaltede udstillinger i butikker eller forretningslokaler med henblik på salg af varer.

Artikel 66

Fritagelsen efter artikel 65, stk. 1, litra a), er begrænset til prøver, som:

- a) indføres som sådanne uden vederlag eller fremstilling under arrangementet på basis af varer, der er indført upakket;
- b) udelukkende tjener til gratis uddeling til publikum under arrangementet for at blive brugt eller forbrugt af de personer, til hvilke de er blevet uddelt;
- c) kan identificeres som værende prøver af reklamemæssig art, som kun repræsenterer en ringe værdi pr. enhed;
- d) ikke er egnet til salg og i givet fald foreligger i pakninger med en varemængde, der er mindre end den mindste mængde af samme vare, der normalt findes i handelen;
- e) når der er tale om fødevarer og drikkevarer, der ikke er pakket som anført under litra d), forbruges på stedet under arrangementet;
- f) med hensyn til deres samlede værdi og mængde er i overensstemmelse med arrangementets art, antallet af besøgende og udstillerens andel i arrangementet.

Artikel 67

Fritagelsen i henhold til artikel 65, stk. 1, litra b), er begrænset til varer, som

- a) forbruges eller tilintetgøres under arrangementet;
- b) med hensyn til deres samlede værdi og mængde er i overensstemmelse med arrangementets art, antallet af besøgende og udstillerens andel i arrangementet.

Artikel 68

Fritagelse i henhold til artikel 65, stk. 1, litra d), er begrænset til tryksager og genstande af reklamemæssig art, som

- a) udelukkende er beregnet til gratis uddeling til publikum på det sted, hvor arrangementet holdes;
- b) med hensyn til deres samlede værdi og mængde er i overensstemmelse med arrangementets art, antallet af besøgende og udstillerens andel i arrangementet.

Artikel 69

Fritagelse i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a) og b) indrømmes ikke for så vidt angår

- a) alkoholholdige varer;
- b) tobak og tobaksvarer;
- c) brændstoffer, såvel faste som flydende og luftformige.

AFSNIT X

GODER, DER INDFØRES MED HENBLIK PÅ UNDERSØGELSE, ANALYSE ELLER AFPRØVNING

Artikel 70

Med forbehold af artikel 71—76 indrømmes der fritagelse for så vidt angår goder, der skal undersøges, analyseres eller afprøves med henblik på at fastslå deres sammensætning, kvalitet eller andre tekniske data, i informationsøjemed eller til brug i industri- eller handelsforskning.

Artikel 71

Med forbehold af artikel 74, kan fritagelsen i henhold til artikel 70 kun indrømmes, såfremt de goder, der skal undersøges, analyseres eller afprøves, forbruges fuldstændigt eller tilintetgøres under undersøgelsen, analysen eller afprøvningen.

Artikel 72

Der indrømmes ikke fritagelse for så vidt angår goder, der bruges til undersøgelser, analyser eller afprøvninger, som i sig selv er salgsfremmende foranstaltninger.

Artikel 73

Der indrømmes kun fritagelse for så vidt angår de mængder goder, der er absolut nødvendige for at kunne opfylde det formål, hvortil de indføres. De kompetente

myndigheder fastsætter i hvert enkelt tilfælde under hensyn til det pågældende formål, for hvilke mængder der kan indrømmes fritagelse.

Artikel 74

1. Fritagelsen i henhold til artikel 70 omfatter også goder, som ikke forbruges fuldstændigt eller tilintetgøres under undersøgelsen, analysen eller afprøvningen, såfremt restprodukterne med de kompetente myndigheders godkendelse og under deres kontrol

- tilintetgøres eller behandles således, at de mister al erhvervsmæssig værdi efter undersøgelsen, analysen eller afprøvningen,
- overgives omkostningsfrit til statskassen, såfremt dette er muligt efter de nationale bestemmelser, eller
- under behørigt begrundede omstændigheder udføres fra indførselsmedlemsstatens område.

2. I stk. 1 forstås ved »restprodukter« de produkter, der fremkommer ved undersøgelsen, analysen eller afprøvningen, eller de varer, der sluttelig ikke er blevet brugt.

Artikel 75

Med forbehold af artikel 74, stk. 1, pålægges restprodukterne efter de i artikel 70 nævnte undersøgelser, analyser eller afprøvninger merværdiafgift efter den sats, der var gældende på datoen for undersøgelsesernes, analysernes eller afprøvningernes afslutning, og på grundlag af varernes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Med de kompetente myndigheders godkendelse og under deres kontrol kan den pågældende dog omdanne restprodukterne til affald eller rester. I så fald pålægges den afgift, der var gældende for sådant affald eller sådanne rester på datoen for omdannelsen.

Artikel 76

De kompetente myndigheder fastsætter den frist, inden for hvilken undersøgelserne, analyserne eller afprøvningerne skal finde sted, og de administrative formaliteter, der skal gennemføres for at sikre, at varerne anvendes til de tilsigtede formål.

AFSNIT XI

FORSKELLIGE FRITAGELSER

Kapitel I

Forsendelser til organer, der varetager beskyttelse af ophavsret eller industriel eller kommerciel ejendomsret

Artikel 77

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår mærker, mønstre eller tegninger samt anmeldelsesakter for disse såvel som ansøgningsakter vedrørende patenter på opfindelser eller lignende, der er bestemt til de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med henblik på beskyttelse af ophavsret eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret.

Kapitel II

Oplysningsmateriale til turistformål

Artikel 78

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår

- a) dokumenter (foldere, brochurer, bøger, tidsskrifter, rejsehåndbøger, plakater (også indrammede), fotografier og fotografiske forstørrelser, ikke indrammede, geografiske kort (også illustrerede), vinduestransparenter og illustrerede kalendere), der er bestemt til gratis uddeling, og som hovedsagelig har det formål at trække turister til fremmede lande, bl. a. for her at overvære møder eller arrangementer af kulturel, turistmæssig, sportslig, religiøs eller faglig art, såfremt disse dokumenter ikke indeholder over 25 % privat handelsreklame, og det klart fremgår, at formålet med disse dokumenter er generel propaganda;
- b) fortegnelser over udenlandske hoteller, der offentliggøres af de officielle turistorganer eller under disses ledelse, og køreplaner for transportmidler i udlandet, når disse dokumenter er bestemt til gratis uddeling og ikke indeholder over 25 % privat handelsreklame;
- c) teknisk materiale, der fremsendes til repræsentanter eller forbindelser, der er akkrediteret eller udpeget af de officielle nationale turistorganer, når dette materiale ikke er bestemt til uddeling, såsom vejvisere,

telefonbøger, telexabonnementfortegnelser, hotelfortegnelser, kataloger over varemesser, prøver af ringe værdi på håndværksprodukter, materiale om museer, universiteter, kursteder og lignende.

Kapitel III

Forskellige dokumenter og genstande

Artikel 79

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår

- a) dokumenter, der uden vederlag sendes til medlemsstaters offentlige administrationer;
- b) udenlandske regerings og officielle internationale organers publikationer bestemt til gratis uddeling;
- c) stemmesedler beregnet til valg, der tilrettelægges af organer i andre lande end indførselsmedlemsstaten;
- d) genstande, der skal tjene som bevismateriale eller er bestemt til lignende formål ved medlemsstaters domstole eller andre officielle instanser;
- e) underskriftsprøver og trykte cirkulærer vedrørende underskrifter, der sendes inden for rammerne af den sædvanlige udveksling af oplysninger mellem statsadministrationer eller pengeinstitutter;
- f) tryksager af officiel art, der sendes til medlemsstaternes centralbanker;
- g) rapporter, virksomhedsberetninger, informationskrivelser, prospekter, tegningsblanketter og andre dokumenter udfærdiget af selskaber, der ikke er hjemmehørende i indførselsmedlemsstaten, og beregnet til ihændehavere eller tegnere af værdipapirer, der er udstedt af disse selskaber;
- h) støttemateriale (hulkort, lydoptagelser, mikrofilm osv.), der anvendes til fremsendelse af oplysninger uden vederlag forudsat at afgiftsfritagelse ikke giver anledning til misbrug eller medfører væsentlig konkurrencefordrejning;
- i) aktpakker, arkivalier, blanketter og andre dokumenter bestemt til brug ved internationale møder, konferencer eller kongresser samt referater af disse arrangementer;
- j) planer, tekniske tegninger, kalkuler, beskrivelser og andre lignende dokumenter indført med henblik på at opnå eller udføre ordrer i et andet land end indførselsmedlemsstaten eller med henblik på at deltage i en konkurrence, der afholdes i sidstnævnte stat;
- k) dokumenter beregnet til brug ved eksaminer, der afholdes på indførselsmedlemsstatens område af institutioner i et andet land;
- l) blanketter beregnet til brug som officielle dokumenter med henblik på køretøjers eller varers bevægelse over grænserne i forbindelse med internationale overenskomster;
- m) blanketter, mærkater, billetter og lignende dokumenter, der af transport- eller hotelvirksomheder i et andet land end indførselsmedlemsstaten sendes til rejsebureauer i sidstnævnte stat;
- n) brugte blanketter og billetter, konnossementer, fragtbreve og andre handels- og kontordokumenter;
- o) officielle tryksager fra nationale eller internationale myndigheder og tryksager, der er i overensstemmelse med de internationale udformninger, og som sendes af sammenslutninger i andre lande end indførselsmedlemsstaten til tilsvarende sammenslutninger i sidstnævnte stat med henblik på uddeling;
- p) fotografier, diapositiver og klicheer til fotografier også forsynet med påskrifter, der sendes til nyhedsbureauer, bladhuse eller tidsskriftforlag;
- q) det i bilaget til dette direktiv omhandlede materiale, uanset hvilken anvendelse det er bestemt til, fremstillet af De forenede Nationer eller en af denne organisations særorganisationer;
- r) samlerobjekter og kunstgenstande af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter, som ikke er bestemt til salg, og som indføres af museer, kunstgallerier og andre etableringer, som af medlemsstaternes kompetente myndigheder er godkendt med henblik på at modtage genstande med fritagelse. Fritagelsen tilstås kun for genstande, som indføres gratis, eller som indføres mod vederlag, men som ikke leveres af en afgiftspligtig.

Kapitel IV

Tilbehør til fastgørelse og beskyttelse af varer under transport

Artikel 80

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår diverse materialer såsom reb og sejlgarn, halm, lærred, papir og pap, træ og plastmateriale, der anvendes til fastgørelse og beskyttelse — herunder termisk beskyttelse — af varer under transport på en medlemsstats område, såfremt

- a) disse materialer normalt ikke kan genanvendes og
- b) disse materialers værdi indgår i beskatningsgrundlaget som fastsat i artikel 11 i direktiv 77/388/EØF.

Kapitel V

Strøelse og foder bestemt til dyr under transport

Artikel 81

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår strøelse og foder af enhver art læsset på transportmidler, der benyttes til transport af dyr til en medlemsstats område, med anvendelse under transporten for øje.

Kapitel VI

Brændstof og smøremidler i motorkøretøjer

Artikel 82

1. Med forbehold af artikel 83—85 indrømmes der fritagelse for så vidt angår

- a) brændstof i de normale tanke i privatbiler og erhvervskøretøjer samt motorcykler;
- b) brændstof i reservedunke i privatbiler og på motorcykler, dog højst 10 l pr. køretøj, medmindre andet er fastsat i de nationale bestemmelser om, hvor store mængder brændstof det er tilladt at opbevare og transportere;

2. I stk. 1 forstås ved

- a) »erhvervskøretøj«: ethvert motorkøretøj, som med hensyn til konstruktionstype og udstyr er egnet og beregnet til mod eller uden vederlag,

— at befordre mere end 9 personer, føreren iberegnet,

— at transportere varer

samt ethvert motorkøretøj til anden særlig brug end egentlig transport;

- b) »privatbil«: enhver bil, der ikke opfylder kriterierne i litra a);
- c) »normale tanke«: tanke, der af konstruktøren er indbygget i alle køretøjer af samme type som det pågældende køretøj, og hvis permanente anbringelse muliggør direkte brug af brændstoffet som drivmiddel både for køretøjet og eventuelt for kølesystemet.

Gastanke, der er påmonteret motorkøretøjer, konstrueret med henblik på direkte brug af gas som brændstof, betragtes ligeledes som normale tanke.

Artikel 83

For så vidt angår brændstof i erhvervskøretøjers normale tanke kan medlemsstaterne begrænse fritagelsen til 200 l pr. køretøj pr. rejse.

Artikel 84

Medlemsstaterne kan begrænse den brændstoffmængde, der kan indføres afgiftsfrit, for

- a) erhvervskøretøjer, der udfører internationale transporter

— fra tredjelande til deres grænseområde inden for et bælte på højst 25 km's bredde fra grænsen i fugleflugtslinje,

— fra en anden medlemsstat til deres grænseområde inden for et bælte på højst 15 km's bredde fra grænsen i fugleflugtslinje,

når disse transporter udføres af personer, der er bosiddende i dette område,

- b) privatbiler, der tilhører personer, som er bosiddende i grænseområdet inden for et bælte på højst 15 km's bredde i fugleflugtslinje fra grænsen til et tredjeland.

Artikel 85

Brændstof, med hensyn til hvilket der indrømmes fritagelse, må kun anvendes i det køretøj, i hvilket det blev indført, og må ikke tappes, oplagres, undtagen ved nødvendige reparationer, eller overdrages mod eller uden vederlag af den, der opnår fritagelse.

Ikke overholdelse af stk. 1 medfører erlæggelse af den merværdiafgift ved indførsel, der gælder for de pågældende varer, efter de satser, der var gældende på tidspunktet for overtrædelsen, samt på grundlag af varernes beskaffenhed og værdi som konstateret eller godkendt af de kompetente myndigheder på samme dato.

Artikel 86

Fritagelse i henhold til artikel 82 gælder ligeledes for smøremidler i motorkøretøjers normale beholdere i en mængde svarende til det normale forbrug under den pågældende transport.

Kapitel VII

Goder til opførelse, vedligeholdelse eller udsmykning af mindesmærker eller soldaterkirkegårde

Artikel 87

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår goder af enhver art, der indføres af organisationer, som har de kompetente myndigheders godkendelse til at foretage sådan indførsel, når disse goder skal anvendes til opførelse, vedligeholdelse eller udsmykning af kirkegårde, gravsteder og mindesmærker for de krigsofre fra et andet land end indførelsesmedlemsstaten, som er begravet inden for sidstnævnte stat.

Kapitel VIII

Ligkister, askeurner og udsmykningsgenstande til grave

Artikel 88

Der indrømmes fritagelse for så vidt angår

- a) kister med lig og urner med aske, samt blomster, kranse og andre udsmykningsgenstande, der normalt følger med ligkister og askeurner;
- b) blomster, kranse og andre udsmykningsgenstande, der medbringes af personer, der bor i en anden stat end indførelsesmedlemsstaten, og som begiver sig til en begravelse eller kommer for at smykke grave på indførelsesstatens område, såfremt den pågældende indførsel med hensyn til beskaffenhed eller mængde ikke giver anledning til tvivl om, at den foretages i ikke-erhvervsmæssigt øjemed.

AFSNIT XII

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 89

Når fritagelse i henhold til denne forordning forudsætter at visse betingelser opfyldes, skal den pågældende over for de kompetente myndigheder fyldestgørende kunne godtgøre, at disse betingelser er opfyldt.

Artikel 90

1. Modværdien i national valuta af beløb i ECU i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv fastsættes en gang om året. Dagkurserne den første hverdag i oktober anvendes med virkning fra den 1. januar i det følgende år.

2. Medlemsstaterne kan afrunde de beløb i national valuta, der opnås ved omregning af beløbene i ECU.

3. Medlemsstaterne kan bibeholde det fritagelsesbeløb uændret, der gælder på tidspunktet for den i stk. 1 omhandlede årlige justering, såfremt omregningen af fritagelsesbeløbene udtrykt i ECU inden den i stk. 2 nævnte afrunding medfører en ændring af fritagelsesbeløbet udtrykt i national valuta på under 5 %.

Artikel 91

Dette direktiv er ikke til hinder for, at medlemsstaterne fortsat indrømmer

- a) privilegier og immuniteter i henhold til aftaler om kulturelt, videnskabeligt eller teknisk samarbejde, som medlemsstaterne har indgået med hinanden eller med tredjelande;
- b) særlige fritagelser som følge af arten af grænsetrafikken samt i henhold til grænseaftaler, medlemsstaterne har indgået med hinanden eller med tredjelande.

Artikel 92

Indtil der er indført fællesskabsbestemmelser på det pågældende område, er dette direktiv ikke til hinder for, at medlemsstaterne opretholder fritagelser ved indførsel, som

- a) indrømmes søfolk i handelsflåden;
- b) indrømmes arbejdstagere, der vender tilbage, efter at de på grund af deres erhverv har opholdt sig mindst seks måneder uden for den medlemsstat, hvor de er skattepligtige.

Artikel 93

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv fra den 1. juli 1984.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvilke bestemmelser de vedtager til gennemførelse af dette direktiv, idet de i givet fald skal angive, hvilke de

vedtager ved simpel henvisning til de identiske bestemmelser i forordning (EØF) nr. 918/83.

Artikel 94

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 1983.

På Rådets vegne

J. ERTL

Formand

BILAG

Audiovisuelt materiale af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
37.04	<p>Plader og film, eksponerede, men ikke fremkaldte, negative eller positive:</p> <p>A. Kinematografiske film:</p> <p>ex II. Andre positive, af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter</p>
ex 37.05	<p>Plader og film (bortset fra kinematografiske film), eksponerede og fremkaldte, negative eller positive, af uddannelsesmæssig, videnskabelig og kulturel karakter</p>
37.07	<p>Kinematografiske film, med eller uden lydspor eller bestående alene af lydspor, eksponerede og fremkaldte, negative eller positive:</p> <p>B. II. Andre positive:</p> <p>ex a) Filmjournaler (med eller uden lydspor) som gengiver begivenheder af aktuel interesse på tidspunktet for indførslen og indført af reproduktion, begrænset af to kopier pr. film</p> <p>ex b) Andre film:</p> <ul style="list-style-type: none"> — arkivfilm (med eller uden lydspor) til brug i forbindelse med filmjournaler — underholdningsfilm, der er særligt egnede til børn og unge — andre film af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter
49.11	<p>Andre tryksager (herunder trykte billeder og fotografier)</p> <p>ex B. I andre tilfælde:</p> <ul style="list-style-type: none"> — Mikrokort eller andre lagringsmedier bestemt til informations- og dokumentationsafdelinger, som anvender EDB, af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter — vægkort udelukkende beregnet til demonstrations- og undervisningsformål
ex 90.21	<p>Instrumenter, apparater og modeller til demonstrationsbrug (f.eks. ved undervisning eller på udstillinger) uanvendelige til andet brug:</p> <ul style="list-style-type: none"> — mønstre, modeller og vægkort af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter udelukkende beregnet til demonstrations- og undervisningsformål — modeller eller billeder af abstrakte begreber som molekylestrukturer eller matematiske formler
92.12	<p>Grammofonplader og andre lydoptagelser eller lignende optagelser, plader, valser, film, bånd, tråd og andre medier, færdige til optagelse af lyd o.lign., matricer til fremstilling af grammofonplader</p> <p>ex B. Med optagelse</p> <ul style="list-style-type: none"> — af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter

Pos. i den fælles toldtarif	Varebeskrivelse
Diverse	<ul style="list-style-type: none"><li data-bbox="743 528 1262 566">— hologrammer til projektion med laser<li data-bbox="743 587 968 626">— multimediesæt<li data-bbox="743 647 1757 724">— materialer til programmeret undervisning, eventuelt i form af sæt, med hertil hørende trykte materialer, herunder billedkassetter og lyd-kassetter

RÅDETS DIREKTIV

af 28. marts 1983

om afgiftsfritagelse inden for Fællesskabet ved midlertidig indførsel af visse transportmidler

(83/182/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Den frie bevægelighed for personer med bopæl inden for Fællesskabet besværliggøres af de afgiftsordninger, der gælder ved midlertidig indførsel af visse transportmidler til privat eller erhvervsmæssig brug;

afskaffelsen af hindringer hidrørende fra sådanne afgiftsordninger er især nødvendig for oprettelsen af et økonomisk marked med tilsvarende vilkår som et hjemmemarked;

det skal i visse tilfælde kunne fastslås med sikkerhed, om en person har bopæl inden for Fællesskabet;

det har vist sig hensigtsmæssigt i et første stadium at begrænse direktivets anvendelsesområde til for visse transportmidlers vedkommende kun at omfatte dem, der er erhvervet eller indført i overensstemmelse med de almindelige beskatningsregler, som gælder på en medlemsstats hjemmemarked —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne indrømmer på de nedenfor fastsatte betingelser ved midlertidig indførsel fra en medlems-

stat af motorkøretøjer — herunder påhængsvogne hertil — campingvogne, lystfartøjer, privatfly, cykler og rideheste, fritagelse for:

— omsætningsafgifter, punktafgifter og enhver anden forbrugsafgift;

— de afgifter, som er anført i bilaget.

2. Den i stk. 1 omhandlede afgiftsfritagelse gælder ligeledes for normale reservedele samt normalt tilbehør og udstyr, der indføres sammen med transportmidlerne.

3. Erhvervskøretøjer er undtaget fra den i stk. 1 omhandlede afgiftsfritagelse.

4. a) Dette direktivs anvendelsesområde omfatter ikke midlertidig indførsel af private køretøjer, campingvogne, lystbåde, privatfly og cykler til privat brug, der ikke er erhvervet eller indført i overensstemmelse med de almindelige beskatningsregler, som gælder på en medlemsstats hjemmemarked, og/eller for hvilke der i forbindelse med udførslen indrømmes fritagelse for eller godtgørelse af omsætningsafgifter, punktafgifter eller andre forbrugsafgifter.

Med henblik på dette direktiv anses transportmidler, der er erhvervet på de i artikel 15, nr. 10, i direktiv 77/388/EØF ⁽⁴⁾ anførte betingelser, for at have opfyldt de almindelige beskatningsregler, som gælder på en medlemsstats hjemmemarked; medlemsstaterne kan dog anse transportmidler, som er erhvervet på de betingelser, der er anført i tredje led i ovennævnte nr. 10, for ikke at have opfyldt nævnte regler.

b) Rådet vedtager med enstemmighed på forslag af Kommissionen inden den 31. december 1985 fællesskabsreglerne for indrømmelse af fritagelse for de i litra a), første afsnit, nævnte transportmidler under hensyntagen til behovet for dels at undgå dobbeltbeskatning, dels at sikre normal og fuldstændig beskatning af transportmidler til privat brug.

⁽¹⁾ EFT nr. C 267 af 21. 11. 1975, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 53 af 8. 3. 1976, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. C 131 af 12. 6. 1976, s. 50.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

*Artikel 2***Definitioner**

I dette direktiv forstås ved:

- a) **erhvervskøretøj**: ethvert landevejskøretøj, som med hensyn til konstruktionstype og udstyr er egnet og beregnet til mod eller uden vederlag:
- at befordre mere end ni personer, føreren iberegnet,
 - at transportere varer,
- samt ethvert landevejskøretøj til anden særlig brug end egentlig transport.
- b) **privat køretøj**: ethvert andet landevejskøretøj, eventuelt med påhængsvogn, end de under litra a) nævnte;
- c) **erhvervsmæssig brug af et transportmiddel**: anvendelse af dette transportmiddel med henblik på direkte at udøve lønnet beskæftigelse eller virksomhed med gevinst for øje;
- d) **privat brug**: enhver anden brug end erhvervsmæssig.

*Artikel 3***Midlertidig indførsel af visse transportmidler til privat brug**

Der indrømmes fritagelse for de i artikel 1 nævnte afgifter i en sammenhængende eller ikke sammenhængende periode på højst 6 måneder pr. periode af 12 måneder ved midlertidig indførsel af private køretøjer, campingvogne, lystfartøjer, privatfly og cykler, på følgende betingelser:

- a) den privatperson, der indfører disse ejendele, skal:
- aa) have sædvanlig opholdssted i en anden medlemsstat end den, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted;
 - bb) anvende disse transportmidler til privat brug;
- b) transportmidlerne må ikke overdrages eller udlejes i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, eller udlånes til en person med bopæl i denne stat. Private køretøjer, der tilhører en udlejningsvirksomhed med hovedsæde i Fællesskabet kan dog med henblik på genudførsel genudlejes til en person, der ikke har bopæl i den pågældende stat, hvis de befinder sig i landet efter opfyldelse af en

lejekontrakt, der slutter i dette land. Sådanne køretøjer kan ligeledes af en i udlejningsvirksomheden ansat bringes tilbage til den medlemsstat, hvor udlejningen oprindeligt fandt sted, også selv om denne ansatte har bopæl i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted.

*Artikel 4***Midlertidig indførsel af private køretøjer til erhvervsmæssig brug**

1. Der indrømmes fritagelse for de i artikel 1 nævnte afgifter ved midlertidig indførsel af et privat køretøj til erhvervsmæssig brug, på følgende betingelser:

- a) den person, der indfører det private køretøj:
- aa) skal have sædvanlig opholdssted i en anden medlemsstat end den, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted;
 - bb) må i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, hverken benytte køretøjet til personbefordring mod vederlag eller andre materielle fordele eller til industriel og kommerciel varetransport mod eller uden vederlag;
- b) det private køretøj må ikke overdrages, udlejes eller udlånes i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted;
- c) det private køretøj skal være erhvervet eller indført i overensstemmelse med de almindelige beskatningsregler, som gælder på hjemmemarkedet i den medlemsstat, hvor brugeren har sædvanlig opholdssted, og der må ikke i forbindelse med udførslen indrømmes nogen fritagelse for eller godtgørelse af omsætningsafgifter, punktafgifter eller andre forbrugsafgifter.
- Denne betingelse anses for opfyldt, når det private køretøj er forsynet med en nummerplade i den normale serie i den medlemsstat, hvor det er indregistreret, dog med undtagelse af midlertidig plade.
- For private køretøjer, der er indregistreret i en medlemsstat, hvor udlevering af nummerplader i normal serie ikke er betinget af, at de almindelige beskatningsregler på hjemmemarkedet overholdes, skal brugerne dog ved et egnet bevismiddel godtgøre, at forbrugsafgifterne er betalt.
2. Den i stk. 1 omhandlede afgiftsfritagelse gælder i en sammenhængende eller ikke-sammenhængende periode på:

- 7 måneder pr. periode af 12 måneder, når indførslen af et privat køretøj foretages af en af de i artikel 3 i direktiv 64/224/EØF ⁽¹⁾ nævnte formidlere;
- 6 måneder pr. periode af 12 måneder i alle andre tilfælde.

Artikel 5

Særlige tilfælde af midlertidig indførsel af private køretøjer

1. Der indrømmes fritagelse for de i artikel 1 nævnte afgifter ved midlertidig indførsel af private køretøjer i følgende tilfælde:

- a) når et privat køretøj, der er indregistreret i det land, hvor brugeren har normal bopæl, benyttes til regelmæssigt at tilbagelægge en strækning på en anden medlemsstats område for at komme frem og tilbage mellem bopælen og den virksomhed, hvor den pågældende arbejder. Der gælder ingen tidsbegrænsninger for denne afgiftsfritagelse;
- b) når en person under uddannelse benytter et privat køretøj, der er indregistreret i den medlemsstat, hvor han har sit sædvanlige opholdssted, på en anden medlemsstats område, hvor den pågældende udelukkende opholder sig i studieøjemed.

2. Indrømmelse af den i stk. 1, omhandlede afgiftsfritagelse er udelukkende betinget af at de i artikel 4, stk. 1, litra a), b) og c), anførte betingelser er opfyldt.

Artikel 6

Afgiftsfritagelse ved midlertidig indførsel af rideheste i forbindelse med turisme på hesteryg

Der indrømmes fritagelse for de i artikel 1 nævnte afgifter for et tidsrum af 3 måneder i alle medlemsstater ved midlertidig indførsel af rideheste, på følgende betingelser:

- a) ridehestene føres ind på området i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, med henblik på og/eller under udflugter, der foretages af deres ryttere. Medlemsstaterne kan nægte afgiftsfritagelse for heste, der er anbragt i transportmidler når indførslerne foretages af personer der har bopæl i de pågældende medlemsstater;
- b) der ansøges om afgiftsfritagelse senest ved indrejsen til den medlemsstats område, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted. Når der er ansøgt om afgiftsfritagelse inden den midlertidige indførsel, kan rytteren fritages for at foretage indrejsen til den

medlemsstats område, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, via en grænseovergang;

- c) ridehestene må hverken udlejes, udlånes eller overdrages til en tredjemand i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, eller anvendes til andre formål end udflugten.

Artikel 7

Almindelige regler for fastlæggelse af bopæl

1. Med henblik på dette direktiv forstås ved »sædvanlig opholdssted« det sted, hvor en person sædvanligvis opholder sig, det vil sige mindst 185 dage pr. kalenderår, på grund af et privat og erhvervsmæssigt tilhørsforhold eller — hvis der er tale om en person uden erhvervsmæssigt tilhørsforhold — på grund af et privat tilhørsforhold hidrørende fra snævre bånd mellem den pågældende og det sted, hvor vedkommende bor.

En person, som ikke har et erhvervsmæssigt og privat tilhørsforhold til samme sted, og som derfor er nødsaget til skiftevis at tage ophold på forskellige steder i to eller flere medlemsstater, anses dog for at have sædvanlig opholdssted på stedet for det private tilhørsforhold på betingelse af, at den pågældende regelmæssigt vender tilbage hertil. Denne sidste betingelse kræves ikke opfyldt, når den pågældende opholder sig i en medlemsstat med henblik på udførelse af en arbejdsopgave af bestemt varighed. At følge undervisningen på et universitet eller en skole medfører ikke overflytning af det sædvanlige opholdssted.

2. Privatpersoner fører bevis for deres sædvanlige opholdssted ved ethvert egnet middel, navnlig identitetskort eller ethvert andet gyldigt dokument.

3. Såfremt de kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvilken indførslen finder sted, nærer tvivl om gyldigheden af erklæring om sædvanlig opholdssted, der er afgivet på grundlag af de i stk. 2 anførte bevismidler, kan de med henblik på visse specifikke kontrolforanstaltninger kræve yderligere oplysninger eller beviser.

Artikel 8

Supplerende regler for fastlæggelse af bopæl i tilfælde af erhvervsmæssig brug af et privat køretøj

I undtagelsestilfælde, hvor der til trods for de i artikel 7, stk. 3, nævnte yderligere oplysninger indgivet til de kompetente myndigheder i den stat, i hvilken indførslen finder sted, stadig hersker alvorlig tvivl, kan den midlertidige indførsel af et privat køretøj til erhvervsmæssig brug undergives krav om sikkerhedsstillelse.

Såfremt brugeren af køretøjet fremlægger bevis for, at han har sædvanlig opholdssted i en anden medlemsstat,

⁽¹⁾ EFT nr. 56 af 4. 4. 1964 s. 869/64.

skal myndighederne i den medlemsstat, i hvilken den midlertidige indførsel finder sted, dog frigive sikkerhedsstillelse inden for en frist på 2 måneder efter fremlæggelsen af dette bevis.

Artikel 9

Særlige bestemmelser

1. Medlemsstaterne kan opretholde og/eller fastsætte lempeligere ordninger end de i dette direktiv fastsatte. De kan navnlig på begæring af den indførende person tillade midlertidig indførsel for en periode, der er længere end de i artikel 3 og artikel 4, stk. 2, omhandlede. I dette sidstnævnte tilfælde har medlemsstaterne mulighed for at opkræve de afgifter, der er anført i bilaget for perioder, der overskrider de i dette direktiv fastsatte. Medlemsstaterne kan ligeledes tillade genudlejning af de i artikel 3, litra b), andet punktum, omhandlede private køretøjer til en person med bopæl i den medlemsstat, i hvilken indførsel finder sted, med henblik på genudførsel.

2. Medlemsstaterne kan under ingen omstændigheder i medfør af dette direktiv gennemføre mindre fordelagtige afgiftsfritagelser inden for Fællesskabet end dem, de indrømmer for transportmidler fra et tredjeland.

3. Kongeriget Danmark kan opretholde de i Danmark gældende regler for sædvanlig opholdssted, i henhold til hvilke alle, herunder studerende i det i artikel 5, stk. 1, litra b), i dette direktiv anførte tilfælde, anses for at have sædvanlig opholdssted i Danmark, hvis den pågældende opholder sig der et år eller 365 dage inden for en periode på 24 måneder.

Dog, for at undgå enhver form for dobbeltbeskatning skal

- når en person i henhold til disse regler må anses for at have to bopæle, den pågældendes sædvanlige opholdssted være det sted, hvor hans ægtefælle og børn opholder sig;
- i lignende tilfælde, kongeriget Danmark sammen med den anden berørte medlemsstat afgøre, hvilken af de to bopæle, der skal lægges til grund for beskatningen.

Inden udløbet af en periode på tre år skal Rådet på grundlag af en rapport fra Kommissionen foretage en fornyet undersøgelse af den i dette stykke anførte undtagelse, og i givet fald på forslag af Kommissionen i

henhold til traktatens artikel 99 træffe de nødvendige foranstaltninger til ophævelse af denne.

4. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om de i stk. 1 omhandlede ordninger, samtidig med at de opfylder de i artikel 10 fastsatte forpligtelser. Kommissionen meddeler derefter de øvrige medlemsstater teksten til disse ordninger.

Artikel 10

Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for senest den 1. januar 1984 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Når den praktiske gennemførelse af dette direktiv giver anledning til vanskeligheder, træffer de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater efter fælles aftale de fornødne afgørelser, navnlig under hensyntagen til Fællesskabets konventioner og direktiver om gensidig bistand.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

4. Kommissionen aflægger efter høring af medlemsstaterne hvert andet år beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af dette direktiv i medlemsstaterne, navnlig for så vidt angår begrebet »sædvanlig opholdssted«, og stiller forslag om sådanne fællesskabsbestemmelser, som er nødvendige for at nå frem til indførelsen af et ensartet system i alle medlemsstaterne.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 1983.

På Rådets vegne

J. ERTL

Formand

BILAG

Fortegnelse over afgifter omhandlet i artikel 1, stk. 1, andet led

BELGIEN

- Taxe de circulation sur les véhicules automobiles
(Arrêté royal du 23 novembre 1965 portant codification des dispositions légales relatives aux taxes assimilées aux impôts sur les revenus — Moniteur belge du 18 janvier 1966)
- Verkeersbelasting op de autovoertuigen
(Koninklijk besluit van 23 november 1965 houdende codificatie van de wettelijke bepalingen betreffende de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen — Belgisch Staatsblad van 18 januari 1966)

DANMARK

- Vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (Lovbekendtgørelse Nr. 658 af 28. december 1977)

TYSKLAND

- Kraftfahrzeugsteuer (Kraftfahrzeugsteuergesetz — 1979)
Kraftfahrzeugsteuer — Durchführungsverordnung — 1979

GRÆKENLAND

- Τέλη κυκλοφορίας (N. 2367/53 ως ισχύει σήμερα)

FRANKRIG

- Taxe différentielle sur les véhicules à moteur
(Loi N° 77-1467 du 30. 12. 1977).
- Taxe sur les véhicules d'une puissance fiscale supérieure à 16 CV immatriculés dans la catégorie des voitures particulières
(Loi de finances 1979 — Article 1007 du Code Général des Impôts)

IRLAND

- Motor Vehicle Excise Duties
(Finance (Excise Duties) (Vehicles) Act 1952 as amended, and Section 94, Finance Act, 1973 as amended)

ITALIEN

- Tassa sulla circolazione degli autoveicoli
(T.U. delle leggi sulle tasse automobilistiche approvato con D.P.R. n° 39 del 5. 2. 1953 e successive modificazioni)

LUXEMBOURG

- Taxe sur les véhicules automoteurs
Loi allemande du 23 mars 1935 (Kraftfahrzeugsteuergesetz) maintenue en vigueur par l'Arrêté Grand-Ducal du 26. 10. 1944, modifiée par la Loi du 4. 8. 1975 et les Règlements Grand-Ducaux du 15. 9. 1975 et du 31. 10. 1975

NEDERLANDENE

- Motorrijtuigenbelasting (wet op de motorrijtuigenbelasting 21. 7. 1966, Stb 332 — wet van 18. 12. 1969/Stb 548)

DET FORENEDE KONGERIGE

- Vehicles excise duty (Vehicles (Excise) Act 1971).

RÅDETS DIREKTIV

af 28. marts 1983

om afgiftsfritagelse ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en medlemsstat

(83/183/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

For at befolkningerne i medlemsstaterne kan blive sig eksistensen af Det europæiske Fællesskab mere bevidst, synes det belejligt til fordel for privatpersoner at videreføre bestræbelserne på inden for Fællesskabet at skabe vilkår svarende til dem, der gælder på et hjemmemarked;

på grund af de afgiftsmæssige hindringer ved privatpersoners indførsel i en medlemsstat af personlige ejendele, der befinder sig i en anden medlemsstat, besværliggøres den frie bevægelighed for personer i Fællesskabet; det er derfor vigtigt i videst muligt omfang at fjerne sådanne hindringer med indførelse af afgiftsfritagelse;

afgiftsfritagelse kan kun indrømmes ved indførsel af ejendele, som ikke har nogen kommerciel eller spekulationsmæssig karakter, og der bør derfor fastsættes begrænsninger og betingelser for anvendelsen af denne afgiftsfritagelse —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Medlemsstaterne indrømmer på de betingelser og i de tilfælde, der er anført nedenfor, afgiftsfritagelse for

de omsætningsafgifter, punktafgifter og andre forbrugsafgifter, der normalt opkræves ved privatpersoners endelige indførsel af personlige ejendele fra en anden medlemsstat.

2. Dette direktiv omfatter ikke særlige og/eller periodiske skatter og afgifter vedrørende brugen af disse ejendele inden for landets grænser, såsom for eksempel afgifter, der opkræves ved registrering af motorkøretøjer, vejafgifter og fjernsynsafgifter.

Artikel 2

Betingelser vedrørende ejendele

1. Ved »personlige ejendele« forstås i dette direktiv ejendele til de pågældendes personlige brug eller til brug i deres husholdning. Disse ejendele må hverken efter deres beskaffenhed eller mængde give anledning til formodning om, at indførslen sker i erhvervsmæssigt øjemed, og de må ikke være bestemt til økonomisk virksomhed i henhold til artikel 4 i direktiv 77/388/EØF ⁽⁴⁾. Som personlige ejendele anses dog også værktøj, udstyr og instrumenter, der er nødvendige for udøvelsen af den pågældendes erhverv.

2. Afgiftsfritagelse i henhold til artikel 1 indrømmes for personlige ejendele, der

a) er erhvervet i overensstemmelse med de almindelige beskatningsregler, som gælder for en medlemsstats hjemmemarked, og for hvilke der i forbindelse med udførsel ikke indrømmes nogen fritagelse for eller godtgørelse af omsætningsafgifter, punktafgifter eller andre forbrugsafgifter. Med henblik på dette direktiv anses ejendele, der er erhvervet på de i artikel 15, nr. 10, i direktiv 77/388/EØF anførte betingelser, for at opfylde disse betingelser.

b) rent faktisk har været benyttet af den pågældende i den medlemsstat, hvorfra de udføres, i mindst:

— 6 måneder inden overflytning af bopælen, for så vidt angår motorkøretøjer (herunder påhængs-

⁽¹⁾ EFT nr. C 267 af 21. 11. 1975, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. C 53 af 8. 3. 1976, s. 39.

⁽³⁾ EFT nr. C 131 af 12. 6. 1976, s. 49.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 145 af 13. 6. 1977, s. 1.

vogne hertil), campingvogne, mobile homes, lystfartøjer og sportsfly;

- 3 måneder inden overflytning af bopælen eller oprettelse af en sekundær bopæl, for så vidt angår andre ejendele.

For de i litra a), andet punktum, omhandlede ejendele kan medlemsstaterne dog udvide de ovennævnte frister til 12 måneder.

3. De kompetente myndigheder kræver bevis for, at de i stk. 2 anførte betingelser er opfyldt for så vidt angår motorkøretøjer (herunder påhængsvogne hertil), campingvogne, mobile homes, lystfartøjer og privatfly. Med hensyn til andre ejendele kræver de kun et sådant bevis, hvis der foreligger alvorlig mistanke om svig.

Artikel 3

Indførselsbetingelser

Indførsel af ejendele kan ske ad én eller flere gange inden for de frister, der er fastsat i henholdsvis artikel 7, 8, 9 og 10.

Artikel 4

Forpligtelser efter indførslen

De indførte ejendele må i 12 måneder efter den afgiftsfri indførsel ikke overdrages, udlejes eller udlånes, undtagen i behørigt begrundede tilfælde, der godkendes af de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten.

Artikel 5

Særlige betingelser for visse ejendele

1. Medlemsstaterne kan bestemme, at de ejendele, der er anført i artikel 4, stk. 1, i direktiv 69/169/EØF⁽¹⁾, senest ændret ved direktiv 82/443/EØF⁽²⁾, kun kan indføres afgiftsfrit i mængder op til dem, der i den pågældende artikel er fastsat for trafikken mellem medlemsstaterne.

2. Afgiftsfritagelse ved indførsel af rideheste, motor-køretøjer, (herunder påhængsvogne hertil), campingvogne, mobile homes, lystfartøjer og privatfly indrøm-

mes kun, hvis privatpersonen overflytter sit sædvanlige opholdssted til indførselsmedlemsstaten.

Artikel 6

Almindelige regler for fastlæggelse af bopæl

1. Med henblik på dette direktiv forstås ved »sædvanligt opholdssted«, det sted, hvor en person sædvanligvis opholder sig, det vil sige mindst 185 dage pr. kalenderår, på grund af et privat og erhvervsmæssigt tilhørsforhold eller — hvis der er tale om en person uden erhvervsmæssigt tilhørsforhold — på grund af et privat tilhørsforhold hidrørende fra snævre bånd mellem den pågældende og det sted, hvor vedkommende bor.

En person, som ikke har erhvervsmæssigt og privat tilhørsforhold til samme sted, og som derfor er nødsaget til skiftevis at tage ophold på forskellige steder i to eller flere medlemsstater, anses dog for at have sædvanligt opholdssted på stedet for det private tilhørsforhold på betingelse af, at den pågældende regelmæssigt vender tilbage hertil. Sidstnævnte betingelse kræves ikke opfyldt, når den pågældende opholder sig i en medlemsstat med henblik på udførelse af en arbejdsopgave af bestemt varighed. At følge undervisningen på et universitet eller en skole medfører ikke overflytning af det sædvanlige opholdssted.

2. Privatpersoner fører bevis for deres sædvanlige opholdssted ved ethvert egnet middel, navnlig identitetskort eller ethvert andet gyldigt dokument.

3. I tilfælde hvor de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten nærer tvivl om gyldigheden af den erklæring om normal bopæl, der er afgivet på grundlag af de i stk. 2 anførte bevismidler, eller med henblik på visse specifikke kontrolforanstaltninger, kan de pågældende myndigheder kræve yderligere oplysninger eller beviser.

AFSNIT II

INDFØRSEL AF PERSONLIGE EJENDELE VED OVERFLYTNING AF DET SÆDVANLIGE OPHOLDSSTED

Artikel 7

1. Der indrømmes afgiftsfritagelse i henhold til artikel 1 på de i artikel 2—5 fastsatte betingelser ved privatpersoners indførsel af personlige ejendele i forbindelse med overflytning af det sædvanlige opholdssted.

2. Sidste indførsel skal finde sted senest tolv måneder efter overflytningen af det sædvanlige opholdssted.

⁽¹⁾ EFT nr. L 133 af 4. 6. 1969, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 14. 7. 1982, s. 35.

AFSNIT III

INDFØRSEL AF PERSONLIGE EJENDELE VED MØBLERING AF EN SEKUNDÆR BOPÆL ELLER VED OPGIVELSE AF EN SÅDAN

Artikel 8

1. Der indrømmes afgiftsfritagelse i henhold til artikel 1 på de i artikel 2—5 fastsatte betingelser ved privatpersoners indførsel af personlige ejendele til møblering af en sekundær bolig.

Fritagelsen indrømmes kun, hvis

- i) den pågældende person er ejer af den sekundære bolig eller har lejet denne for et tidsrum af mindst 12 måneder;
- ii) de indførte ejendele svarer til det normale bohav i den sekundære bolig.

2. Afgiftsfritagelse indrømmes ligeledes på de i stk. 1 anførte betingelser ved indførsel af ejendele til den normale bopæl eller til en ny sekundær bopæl ved opgivelse af en tidligere sekundær bopæl, såfremt de pågældende ejendele reelt har været i vedkommendes besiddelse og været benyttet af denne i mindst 12 måneder.

Sidste indførsel skal finde sted senest 12 måneder efter opgivelsen af den sekundære bopæl.

Artikel 4 finder ikke anvendelse i tilfælde af genindførsel af ejendele.

AFSNIT IV

INDFØRSEL AF EJENDELE VED INDGÅELSE AF ÆGTESKAB

Artikel 9

1. Uanset artikel 2, stk. 2, litra b), andet led, men med forbehold af de øvrige bestemmelser i artikel 2—5 kan enhver person i forbindelse med indgåelse af ægteskab, under fritagelse for de i artikel 1 anførte afgifter, til den medlemsstat, hvortil den pågældende agter at overflytte sit sædvanlige opholdssted, indføre personlige ejendele, som den pågældende mindre end tre måneder forinden enten har erhvervet eller er kommet i besiddelse af, såfremt

- a) indførslen foretages inden for et tidsrum, der begynder to måneder før den for ægteskabets indgåelse fastsatte dato, og som slutter fire måneder efter nævnte dato;
- b) den pågældende fremlægger bevis for, at ægteskabet er indgået, eller at de officielle foranstaltninger med henblik på ægteskabets indgåelse er indledt.

2. Der indrømmes ligeledes afgiftsfritagelse for gaver, der sædvanligvis gives ved et bryllup, og som af personer, der har deres sædvanlige opholdssted i en anden medlemsstat end den, hvortil indførslen sker, foræres den person, der er omhandlet i stk. 1. Fritagelsen gælder for gaver, hvis enhedsværdi ikke overstiger 200 ECU. Medlemsstaterne kan dog indrømme fritagelse i tilfælde af større beløb end 200 ECU, for så vidt den enkelte gaves værdi ikke overstiger 1 000 ECU.

3. Medlemsstaterne kan gøre afgiftsfritagelsen betinget af, at der stilles en passende sikkerhed, hvis indførslen finder sted inden ægteskabets indgåelse.

4. Fremlægger privatpersonen ikke bevis for indgåelse af ægteskab inden for en frist på fire måneder fra den for ægteskabets indgåelse meddelte dato, beregnes afgifterne fra indførselstidspunktet.

AFSNIT V

INDFØRSEL AF EN AFDØDS PERSONLIGE EJENDELE ERHVERVET VED ARV

Artikel 10

1. Uanset artikel 2, stk. 2 og 3, artikel 4 og artikel 5, stk. 2, men med forbehold af de øvrige bestemmelser i artikel 2, 3 og 5, kan enhver privatperson, som ved arv erhverver ejendomsretten eller brugsretten til en afdøds personlige ejendele, der befinder sig i en medlemsstat, indføre disse ejendele til en anden medlemsstat, hvor den pågældende har bopæl, under fritagelse for de i artikel 1 nævnte afgifter, såfremt

- a) den pågældende til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, i hvilken indførslen finder sted, indgiver en attest, der er udstedt af en notar eller en anden kompetent myndighed i den medlemsstat, hvorfra udførslen finder sted, hvoraf det fremgår, at de indførte ejendele er erhvervet ved arv;
- b) indførslen finder sted inden for en frist på to år, efter at den pågældende har fået ejendele i sin besiddelse.

AFSNIT VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

1. Indtil de fællesskabsbestemmelser om skatter og afgifter, der vedtages i medfør af artikel 14, stk. 2, i direktiv 77/388/EØF, træder i kraft, bestræber medlemsstaterne sig på mest muligt at begrænse formaliteterne ved indførsel, som af privatpersoner foretages i overensstemmelse med begrænsningerne og betingelserne i dette direktiv, ligesom de bestræber sig på at undgå importformaliteter, der indebærer kontrol med deraf følgende væsentlige indgreb i vognladningerne ved grænsen.

2. Medlemsstaterne kan opretholde og/eller indføre betingelser for afgiftsfritagelse, der er lempeligere end de i dette direktiv fastsatte; dette gælder dog ikke betingelserne fastsat i artikel 2, stk. 2.

3. Med forbehold af artikel 2, stk. 2, kan medlemsstaterne ikke i medfør af dette direktiv gennemføre mindre fordelagtige afgiftsfritagelser inden for Fællesskabet end dem, de indrømmer, når privatpersoner indfører personlige ejendele fra et tredjeland.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for senest den

1. januar 1984 at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom. Den hellenske Republik kan dog, forudsat at dobbeltbeskatning undgås, opretholde sin nugældende afgiftsordning, indtil det fælles merværdiafgiftssystem er indført.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv, navnlig forskrifter i forbindelse med gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 11, stk. 2 og 3. Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater disse forskrifter.

3. Kommissionen aflægger efter høring af medlemsstaterne hvert andet år beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om direktivets anvendelse i medlemsstaterne.

Artikel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. marts 1983.

På Rådets vegne

J. ERTL

Formand